

SEVGİ

DÜNYASI

Mart 2019 Sayı: 603

AKAŞA (Akasha) NEDİR?

SEVGİ ve ŞİDDETİN KAYNAĞI

BOYUTLULUK

İÇİNDEKİLER

Genç Kardeşler 2
Dr. Refet Kayserilioğlu

Peygamber'den Sonra 8
Ahmet Kayserilioğlu

Sevgi ve Şiddetin
Kaynağı 15
Güngör Özyiğit

“John of God” ve
Çağatay'ın Şifa Yolu 20
Fatih Keçelioğlu (Derki'den)

Plotinos 27
Seyhun Güleçyüz

Akaşa (Akasha) Nedir? 31
Şule Kayserilioğlu

Çocukların Gizli Spiritüel Dünyaları
Rahatlama ve Rehberlik Sunma 35
Çev: Nelda İnan

Boyutluluk 1 40
(Canlı Kryon Celsesi)

Boyutluluk 2 44
(Canlı Kryon Celsesi)

Dergimizin internet sitesini

www.sevgidunyasidegisi.com, www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Sevginin inceliğine, sakin neşesine, sessizliğine ne kadar yer veriyoruz hayatımızda? Sevgi çok gerekmedikçe hemen ilk fırsatta kendini öne atmaya pek gönüllü değildir; hep bir adım geridedir ama her zaman hazırdır şefkat yaymaya. Bu usulluğu ve saygılı duruşu pısrıklık, özgüven yoksunluğu gibi nitelendiren çoğunluğun içinde yaşıyoruz maalesef. İçimizdeki ilkel, vahşi yanın her türlü denetlemeden uzak bir şekilde açığa çıkmasını türlü yollardan teşvik eden etkilere de maruz kalıyoruz diğer yandan. Bağırarak konuşan, birbirini dinlemeyen, hemen kavgaya hazır ve her türlü mücadeleyi ne pahasına olursa olsun kazanmak isteyen insan kardeşlerimiz çoğunlukta. Kendimizi ezdirmemek, saygınlığımızı kaybetmemek adına biz de onlar gibi mi davranmalıyız dersiniz? Elbet ki hayır... Birileri bizim kendimizi kolayca etki altında kalan, yarı insan yarı değil, değersiz varlıklar gibi hissetmemizi, buna inanmamızı istiyor diye onları memnun edecek değiliz elbette. Ayrıca her türlü güzellikler ve bereket, dengemizi bulup onu korumaya çalıştıkça, kendi kontrolümüzü elimizde tuttuğumuzda bizi bulurlar, daha bol akarlar. Ama sadelik, sükûnet ve ölçülülük, içimizdeki içte Bizi Sevgisinden Varedeni bulmak, sessizlikte kendi sesimizi duyabilmek için gereklidir asıl. Bizim Yaraticımıza, O'ndan hayır dilemeye, beklemeye ihtiyacımız vardır. Kendini kimseden ayrı ve soyutlanmış görmeden, kimsenin de önüne geçmeden sevgiyle yardıma ve vermeye hazır beklemek ... Asıl Yüce Olan'ı bildiği için büyülenmemek... Yumuşatıcı ve hoşgörücü olmak... Kendinden önce yanbaşındakini düşünmek... İçimizdeki sevgi gerçekse bizi bunlara zorlar. Her şeyi O'nun sevgisinden varetği her şeyi ayırt etmeksizin sevmeye gönüllü isek sevginin inceliklerini yaşamımızın vazgeçilmezi olarak günlük yaşamımızdaki her düşünce ve faaliyetin içine yerleştirebiliriz. Belki o zaman varmak istediğimiz gerçeğe, özlediğimiz güzel düzene kavuşabiliriz.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Sizin yolunuz, barış yolu ve sevgi yolu olmalıdır. En üstün, en değerli ve bugün en gerekli, hizmet yolu barış yolu ve sevgi yoludur. Sağdan ve soldan "bize katıl" diyenlere diyeceksiniz ki: "Bizim yolumuz barış yolu ve sevgi yoludur. Biz herkesle barıştığımız ve herkesi seviyoruz. Sizleri de barıştırmak ve birbirinize sevdirmek istiyoruz." İçtenliğinizle, gerçekten her iki tarafı da ayırt etmeden, aynı derecede sevdiğinizize inandırırsanız, kısa zamanda iki tarafın da saygısını kazanırsınız. Size katılanlar, Barış yolunu, sevgi yolunu seçenler hızla artar. Gittikçe saygıdeğer, etkin bir güç olursunuz.

Dr. Refet Kayserilioğlu

Genç Kardeşler

Birçokları üne ulaşmayı, meşhur olmayı hayatın gayesi olarak görürler. Bunun için çırpınırlar, bunun için bütün olanaklarını seferber ederler. Bu uğurda, neleri varsa vermeye, fedâ etmeye hazır olanları da vardır. Namus, şeref, haysiyet gibi kavramlar, ünlü olmaktan sonra gelir, böyleleri için. Ama onlar her an ünlerini kaybetmekten, bir gün unutulmaktan korkar dururlar. Ve bir gün şüphesiz ünlerini kaybederler, korkup durdukları başlarına gelir. Böyle bir yaşamı da size salık vermem, tavsiye etmem. Üne ulaşmak, yaptığınız işlerden ve hizmetlerden dolayı oluyorsa ve ün sizi kendine esir etmiyorsa, şımartmıyorsa, elbette yararlı olabilir. Ama ününüzü gururlanmak için, insan kardeşlerinize büyüklük taslamak için, kullanmayacaksınız. Aksine ününüzden yararlanarak daha çok kişiye hizmet etmeye, doğruları göstermeye, gönüllere sevgi tohumları ekmeye

çalışmalısınız. Büyüdükçe küçülmesini de bilirseniz, ününüzü kaybetmeniz sizi etkilemez. Yalnızca ününüzü size kazandıran "Hizmetlerimde bir azalma mı var?" diye kendinize sorabilirsiniz. "Ben ün peşinde değilim," diyerek gayretsizliğinize, tembelliğinize ve hizmetten kaçışınıza bir bahane, bir mazeret arıyorsanız, bu da sizi mutlu ve huzurlu etmez. Çünkü insan kendini sürekli olarak aldatmaz. Bir yerde onun iç sesi, yani vicdanı, doğruları onun yüzüne vurur.

Örnek olarak size gösterilenlerin bazıları da bir mevkiye geçmek isteyenlerdir. Müdür, umum müdür, parti lideri, bakan, başbakan, cumhurbaşkanı vs. olmak isterler. Bunları istemek elbette suç değildir ama onları hak ederek elde etmeye çalışmak gerekir. Bilgisini, tecrübesini, insanlara hizmet aşkını arttırarak değişik mevki hak edilebilir. O mevkilere ulaştınca da, hakkıyla doldurulabilir,

oralarda en iyi hizmetler görülebilir.

Kendini yetiştirmeyi ve yükseltmeyi bırakıp da, çeşitli hileli yollardan yürüyerek, birçok kişinin ayağını kaydırarak, çok kişiye zulmederek bir mevkiye gelmişseniz, o mevki size hayır etmeyecek, huzur ve mutluluk vermeyecektir. Mevkinizi kaybetmek korkusu sizi daha büyük kötülöklere itecektir. Görünüşte büyük gibiyken, aslında devamlı küçüleceksiniz. Ülkemizde böyle küçük adamların örneğini her yerde, her an görebilirsiniz. Size böyle ismi ve yeri büyük, kendi küçük kişilerden olmayı asla salık veremem. Bu size kötölük etmek olur.

Hayatta gayesi, bol sekse ulaşmak olan, Kazanova olmak isteyen erkekler, kadınsa herkesin gözdesi, dünyanın âşık olduğu kadın olmak isteyen kişileri de görebilirsiniz. "Bu, hayatta yegâne gaye olabilir mi?" demeyiniz. Böylelerini çok göre-

ceksiniz. Bir hiç uğruna yaşamlarını boşa harcarlar. Ellerine çok şey geçer sanırken, hiçbir şeyin geçmediğini, gönüllerinin devamlı bir susuzlukla kavrulduğunu görürler. Çünkü seks, insan için bir araçtır, amaç değil. Yaşları ilerledikçe de cinsel güçlerinin elden gideceği, kadınsalar çirkinleşip, kimsenin yüzlerini bakmayacağı endişesi, içlerini kemirir durur. Cinsel yaşamınız elbette olacaktır. Ama bu, sevdiğiniz ve her yönden anlaştığınız birisiyle olursa, size her yönden güç, destek ve mutluluk katacaktır. Sevgide haklı olmak, sevdiğinizden aldığınız kadar vermekle olur.

Gayesi eğlenmek ve rahat bir yaşama ulaşmak olanlar da vardır. Zengin bir adamla evlenmeyi, ya da zengin bir ailenin kızını almayı, öyle bir zenginliğe, lükse konmayı amaç edinenler vardır. Böyle bir gaye, bir insanı gerçekten küçültür ve asla mutlu etmez. İnsanlık onuruna

da yakışmaz. Hele bir erkek için çok küçültücü durumlar hâsıl olabilir. Gayesi zengin biriyle evlenmek olan bir kişi, bu gayesine ulaştıktan sonra, hayattan isteyeceği ne kalmıştır? İsteyeceği bir şey kalmayınca da bazı şaşkınca işler yapacak, sonra bir boşluğa düşecek, sıkıntılar, bunalımlar, hırçınlıklar sökün edecektir. Ama zengin birisiyle hiç mi evlenilmeyecektir? Eğer sevebiliyorsanız, anlayabiliyorsanız gerçekten, aldığınız kadar da verebilecekseniz, elbette evleneceksiniz. Kavuştuğunuz yeni olanaklar sizi şımartmayacaksa, aksine daha çok hizmete, vermeye yöneltecekse hayırlıdır. Ama böyle bir şey bir insanın hayat gayesi olabilir mi? Bu esas amaç için bir araç olabilir ancak.

Amacı yalnızca üniversite mezunu olmak olan delikanlılar ve genç kızlar vardır. Sırf bir unvan için, bir etiket için, yüksek tahsilli desinler diye, üniversiteye girerler. Girdikleri yüksek okulların veya fakültelerin bilgilerine karşı hiçbir sempateri ve ilgileri yoktur. Yasak savma tarzında, sırf sınıf geçecek kadar çalışırlar, kör topal sınıfları da geçerler. Mezun olurlar bir gün ama bilgisiz ve kültürsüzdürler. Nice lise mezunları, onlardan kültürlü ve bilgilidirler. "Ne biçim üniversite mezunu bu?" deyip, dudak bükerek böyleleri için. Ama onlar sağda solda kasılmak, hava basmak için o etiketlerini bol bol kullanırlar. Bazıları da öyle bir ukalâ olur, öyle bir bilgiçlik taslarlar ki, tahammül edilemez. Böylelerinden olmayı da istemezsiniz elbette. Üniversiteye girecekseniz bilgi edinmek, kültürünüzü artırmak ve görüş açınızı genişletmek için gireceksiniz. Derslerinizi bilgi edinmek için çalışacaksınız. Kültürünüzü artıracak yan konularda kitaplar ve dergiler okuyacaksınız. Toplumlara ve insanları tanıyacaksınız. Toplumsal ve ruhsal yapıları gözönüne

seren olaylarla ilgilenecek, edindiğiniz bilgilerle karşılaştığınız olayların incelemesini ve çözümlemesini yapacaksınız. Böylece kendi düşünce ve tecrübelerinizin sonucu olan öz bilgileri elde edeceksiniz. Bir gün gerçekleri gören, varoluşun, dünyada yaşayışın gayesini anlayan, insanı üstün ve eksik yönleriyle tanıyan gerçek bilge bir kişi olacaksınız. Bilgili kişi her yerde sözü dinlenen, saygı duyulan kişidir. Reislik, başkanlık bilgidedir.

Bir de sencil amaçlar yolunda yürüyenler vardır. Milliyetçi düşüncelerin yayılmasını isteyenler, dinsel inançların yayılmasını isteyenler, sosyalist ve komünist fikirlerin yayılmasını isteyenler vardır. Bu çeşit kimselerin doğru diye sarıldıkları fikirlerini, daha çok kişiye faydalı olacak dedikleri görüşlerini benimsetmeye çalışmaları en doğal haklarıdır. Ama bir fikri benimseyenin, başka bir

fikri benimseyene hoşgörü ile sabırla ve tahammülle davranması gerekir. Fikirler uygarca, kardeşçe tartışılır, doğru sentezlere ulaşmaya çalışılır. Savundukları fikirleri, kendi kişilikleri ile birleştirmiş olanlar ise, fikirlerine aykırı söz söyleyeni, kendilerine hakaret ediyormuş gibi görmeye başlıyorlar. Öyle olunca, fikir tartışması hemen kavgaya dönüşüyor. Kavga giderek silâhlı, bıçaklı vuruşmaya ve düşman kamplara bölünmelere varıyor. Bugün ülkemizdeki tablo bu durumdadır, biliyorsunuz. Okullarda, iş yerlerinde, işçiler arasında, hattâ polisler arasında böyle ayrılmalar, üzüntü ve esefler belirtelim ki, olmuştur. Bu durumda sizlere, bu kamplardan ya sağdakine, ya da soldakine girin demeyeceğim. Çünkü siz de, milletin veya akranlarınızın bir yarısına dost olurken, bir yarısına düşman olmayı peşinen kabullenmiş olursunuz.

BARIŞ YOLU, SEVGİ YOLU

Sizin yolunuz, barış yolu ve sevgi yolu olmalıdır. En üstün, en değerli ve bugün en gerekli, hizmet yolu barış yolu ve sevgi yoludur. Sağdan ve soldan "bize katıl" diyenlere diyeceksiniz ki: "Bizim yolumuz barış yolu ve sevgi yoludur. Biz herkesle barışız ve herkesi seviyoruz. Sizleri de barıştırmak ve birbirinize sevdirmek istiyoruz." İçtenliğinizle, gerçekten her iki tarafı da ayırt etmeden, aynı derecede sevdiğinize inandırırsanız, kısa zamanda iki tarafın da saygısını kazanırsınız. Size katılanlar, Barış yolunu, sevgi yolunu seçenler hızla artar. Gittikçe saygıdeğer, etkin bir güç olursunuz. Sizin silâhınız, bıçağınız, yumruğunuz yoktur ama tatlı diliniz, seven gönlünüz, sevgiyle bakan gözleriniz ve vermeye hazır elleriniz vardır. Bilirsiniz ki, sizin silâhlarınız her gönle kolayca girer. En kötü, en yoldan çıkmış

dediğiniz kişinin bile bir kalp taşıdığını, sevmeye, değerli bulunmaya ihtiyacı olduğunu unutmayınız. Siz sevdikçe, değer verdikçe, onlardaki iyi yönleri araştırıp buldukça, onlara saygı duydukça, sözü dinlenenlerden ve sevilenlerden olacaksınız. Bir gün size barışçılar, iyiler, hayırlılar diyecekler. Böyle dendiğini duyduğunuzda, bunu gerçekten hak ettiğinize sevininiz. Çünkü en zor işi başarmaya başladınız, hırslarınıza ve hislerinize gem vurabildiğinizi ispatladınız demektir. Göreceksiniz, o zaman size katılanlar hızla artacak ve ülkedeki kavgayı siz durduracaksınız. Ülkemize en büyük hizmeti siz yapmış olacaksınız. Karşıt kutuplara ayrılmış kütteleler, partiler veya kişiler bu büyük görevi yapamazlar. Çünkü onlar devamlı birbirlerini karalamak, kötülemek ve gözünü çıkartmak yarışı içindedir. Onlara birbirlerini sevmeyi sizler öğretebilirsiniz ancak.

HAYATTA AMACINIZ NE OLMALIDIR?

Yukarıda bahsettiğim amaç sizin okulunuzda, arkadaşlarınızın arasında gerçekleştireceğiniz ilk amacınızdır. Bunun yanında, yaşam boyunca peşinden koşacağınız bir ana amacınız, bir mesleğiniz, bir işiniz olacaktır. Geçiminizi sağlayacağınız bir kazancınız olacak. Hayatınızın devamında huzurlu bir yaşama ulaşmak için sevdiğiniz karşı cinsten birisiyle evleneceksiniz. Sonra sosyal, toplumsal ilişkileriniz olacak. Bir kısmınız mesleğinizin yanında politikayla da uğraşacaksınız. İnsan kardeşlerinize o yönden de hizmet edeceksiniz. Bütün bunların arasında siz nasıl bir insan olmayı istiyorsunuz? Yaşamdan bekledikleriniz neler olacak? Dünyadan, yaşadığınız sürece kazanacaklarınız nelerdir? İnsanlara neler vermeyi, onlardan neler almayı istiyorsunuz? Bu soruların cevabını da birlikte araştıralım.

Görüyorsunuz ki, düzenli bir kâinatın içindeki, düzenli bir dünyada yaşıyorsunuz. Evren'in, Güneşimiz'in ve Dünyamızın bütün hareketleri, saniyelerin en küçük kesirlerine kadar önceden belirlendiği şekilde, düzenle işliyor. İnsanlar bir anneden doğuyor, yaşıyor, ölüyor. Her gün dünyaya bir grup insan geliyor, bir grup insan gidiyor. Bu gelişleri ve gidişleri düzenleyen bir yerin olduğu şüphesizdir. Evrenin, Güneş'in ve Dünya'nın hareketlerini düzenleyen olduğu gibi. O büyük Düzenleyici, Bizleri Sevgisinden vareden Yaradan, bize her şeyi sevgiyle veren, bizi koruyan, bağışlayan Yüce Güç, Yüce Zekâ, insandan acaba ne bekliyor? Bu geliş gidişler arasında bir şeyler kazanmamızı, bir yerlere ulaşmamızı, istemiyor mu? Hiçbir şey sebepsiz ve amaçsız değildir, evren içinde. O'nun beklediklerini, O, elçileri aracılığıyla bildirmese, belki bunları bulmamız zor olacaktı. Ama

bildirilmiş asırlardan beri ve şimdi de değişik kanallardan aynı bilgiler geliyor. İyi insan olmamız isteniyor. Olgunlaşmamız, yücelmemiz bekleniyor. Kötülüklerden arınmamız, eksiklikleri tamamlamamız isteniyor. Bunu en kolay sağlamanın yolu, daima insanlara hizmet yolunda olmamızla ve yükselmenin beş basamağını benimseyip yaşamamızda uygulamakla mümkün olacaktır. Yani iyilik eden, iyi insan olacaksınız. Hakka saygılı olan, doğru insan olacaksınız.

Düzenle çalışan, çalışkan insan olacaksınız. Bilgisini devamlı artıran, bilgiye son olmadığını bilen, bilgiye âşık, bilgili bir insan olacaksınız. Gönlündeki sevgiyi artırdıkça, mutluluğu ve sevinci artan, her yaratılanı ve Yaradan'ı seven, insanları gittikçe artan bir hoşgörü ve sabırla karşılayan olacaksınız. Bu esasları tam benimsemiş, tam uygulamayı amaç edinmişseniz, hangi mesleği seçmiş olursanız olunuz, o mesleğinizde insanlara en çok hizmet eden olursunuz. Mesleğinizde bil-

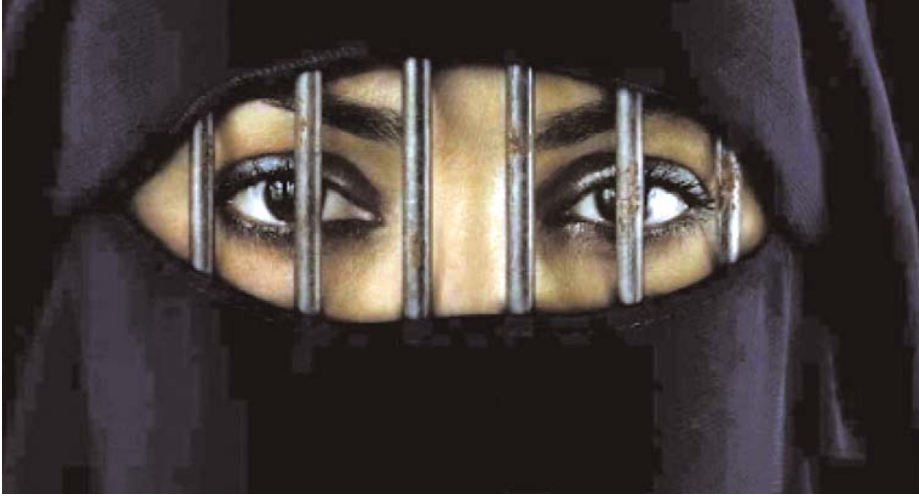
ginizi artırdıkça hizmetinizin artacağını bilirsiniz. Çok çalışır, çok kazanırsanız, kazancınızın fazlalarını sıkıntı ve ihtiyaç içinde olan kardeşlerinize verirsiniz. Zaten sizin gibiler çoğalınca, sıkıntı ve ihtiyaç içinde olan kişi kalmaz bu dünyada. Barış yolunun, sevgi yolunun, hizmet yolunun, çok yönlü yükselme yolunun yolcuları olarak, her zaman huzurlu her zaman neşeli, her zaman mutlu ve her zaman sevilenlerden ve korunanlardan olursunuz.

Gülyüzlülerden İbretler: 64

Peygamber'den Sonra...

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

MİRAS KURALLARI ve 4 KADINLA EVLİLİK

Yıllar önce İTÜ İnşaat Fakültesinden bir sınıf arkadaşımınla sohbet ederken, "Kuranı Kerim'in Türkçesini hiç okudun mu?" diye sormuştum. Cevabı çok şaşırtıcıydı: "Birkaç defa... Ve her defasında imanım zayıfladı." "Bak sevgili arkadaşım" dedim "her şeyi yapmanın bir usûlü var. Çorba içmenin bile." "Ne gibi?" dedi. "Küçük saplı kaşıkla büyüğü ile de içmeye kalkarsan etrafa döker saçarsın. Belli bir ölçüde olması lâzım. Kuran gibi bir kitabı, hiç peygamberin hayatını, o devrin şart-

larını, insanların tutum ve davranışlarını iyice bilmeden okumaya kalkışırsan kuşkusuz ki şaşar kalırsın. Çünkü olayları günümüzün şartlarına göre değerlendirmektesin."

Ve ona iki örnek verdim. Mirasta kadınlara erkeklerin yarısı kadar hak verildiğini Kuran'dan okuyunca, bunu bugünün düşüncesine göre bir ayrımcılık olarak görmem doğal. Çünkü şimdi kadınlar her alanda eğitimde, iş hayatında, sanatta erkeklerle yarış halindedir. O zamanlar hayat öyle mi idi? Ekonomide, savaşta, her alanda erkek gücü egemendi. Ve Kuran'dan önce o

zamanlar kadınlara miras hakkı bile tanınmamıştı. Kuran'da yarım hisse tavsiyesi geldiğinde, bu bile erkeklere çok ağır geldi. Peygamber'e:

"Kadınlar başımıza çıkacaklar" diye sızlandılar bile.

4 evliliğe gelince... Sanmayalım ki, evvelce bir idi de Kuran bunu dörde çıkardı. Tam tersine. Kadınlarla sınırsız sayıda evliliği dörde indirdi. Ve bunun için öyle şartlar ileri sürdü ki, uygulanması hemen hemen imkânsız. Kuran'da bu da belirtilerek "Sizin için bir kadınla evlenmek daha hayırlıdır" denerek son nokta konmuş oldu.

HZ. EBUBEKİR'İN HALİFELİĞİ

Hız. Muhammed gibi yüce bir peygamberin ölümünden sonra, neredeyse son 5 yılda Müslümanlığa kazandırılmış, dört Türkiye büyüklüğündeki Arabistan yarımadasında çok çeşitli yaşam şekilleri olan sayısız kabileleri, çözülmeden, dağılmadan birarada tutabilmek nasıl mümkün olacaktı? Birçoğu İslâm'ı öğrenip hazmetmemiş, iman gönüllere inmemişti. Peygamber'in öldüğünü öğrenir öğrenmez, isyanlar, ayrılıklar baş göstermekte gecikmedi. Bazıları, "zekât vermek olmasın da diğerlerini yapalım" diye dilekte bulunuyorlardı ki, bu en hafif olanıydı. Üstelik herhalde peygamberliği çocuk oyuncağı sanmışlardı ki, değişik kabilelerde yeni yeni peygamberler ortaya çıkıverdi. Hattâ bir kadın bile peygamberliğini ilan etti. Neredeyse erkek peygamberin ordusu-

la savaşacaklardı. Akıllılık edip evlenerek güçlerini iki katına çıkardılar.

İşte Ebubekir'in halifeliğinin ilk aylarında ortalık böyle karmakarıştı. Bu halim selim kısık sesli halifenin ne kadar güçlü olduğunu herkes çabucak gördü. Önce bütün Kureyş ulularını sınırsız bir birlik haline getirdi. Çünkü yarımada en çok sözü dinlenen Kureyşlilerdi. Medine'ye kötü niyetle yaklaşan topluluklar bu birlik sayesinde püskürtüldü. Ordu, Peygamber'in ölümünden önce tayin ettiği Zeyd'in oğlu, gençlik çağlarındaki siyahî Usame'nin komutanlığında Şam yollarındaydı. İsyancılar Bizans'a hâlâ kafa tutulduğunu görünce biraz afalladılar. İslâm ordusu Bizans uyruğundaki Arap kabilelerini yenerek 50-60 gün sonra bol ganimetlerle Medine'ye dönünce, isyancılar pabucun pahalı olduğunu, Müslümanlar'ın aynı Peygamber'in zamanındaki gibi yenilmez bir imana sahip olduklarını bu zaferden anladılar ama yine de isyanlarına devam ettiler.

Ebubekir orduyu iyice dinlendirdikten ve daha da güçlendirdikten sonra, 11 ayrı komutanın idaresinde isyancıların ve sahte peygamberlerin üzerine gönderdi. Hepsisi de zaferle döndüler. Böylece bir yılın sonunda yarımada İslâm bayrağı dalgalanıyordu eskisi gibi. Şimdi sıra Peygamber'in bıraktığı yerden başlayarak Suriye ve Irak bölgelerinde İslâm dininin insanlara tebliğ edilmesi için sınırların genişletilmesine gelmişti. Ama sakın yanlış anlaşılmasın amaç, ganimet ve toprak kazanmak

değildi asla. Savaşa kalkışmadan önce karşı tarafla konuşarak, dinin tebliğine izin verilerse bundan hemen vazgeçecekleri açıkça söyleniyordu. Bunu yazımda sonra detaylı açıklayacağım.

Birliğin sağlandığı ilk yıldan sonra Irak'ın güneyine kadar olan Bizans toprakları tamamen alındı. Ebubekir vefat ettiğinde Halid Bin Velid komutasındaki ordular Şam kalelerini zorlamaktaydı.

Savaşlarda hafızların ölüp sayılarının azalması üzerine, Hz. Ömer Kuran'ın tek kitap halinde derlenmesi için Ebubekir'i ikna etti. Çok değerli bir vahiy kâtibi ve hafızın başkanlığında derlenen tek bir kitap, Ömer'in kızı, Peygamberin karısı Hafsa'ya emanet olarak bırakıldı.

Ebubekir 2 yıl 7 ay süren çok önemli sorunlarla dolu hilâfetini yürekli ve tamamlayıp o çok sevdiği Peygamberi'ne gönül huzuruyla kavuştu.

HZ. ÖMER'İN HALİFELİĞİ

İşte gecesini gündüzüne katmış, az uyuyan, az yiyen, saniyesini gün gibi değerlendiren, hiddetini dizginlemesini bilen, eşi az bulunur bir ulu idareci. Ebubekir son demlerinde güvenilir saygın kişilerle görüşerek, yazılı bir ifadeyle kendisinden sonra Ömer'i seçtiğini bildirerek, İslâm'a son büyük hizmetini yapmıştı.

Onun ilk icraatı İslâm'ın kılıcı Halid Bin Velid'i başkomutanlıktan erlik düzeyine indirdiği mektubuydu. Yerine, gerçek bir Müslüman olan Ebu Ubeyde'yi tayin ediyordu. Geçmişte Halid'in iki Müslüman için haksız yere ölüm kararı verdiğini görmüş, Ebubekir'e bunu şikâyet etmişti. Ayrıca insanların onu aşırı büyütüp, gücün Allah'tan geldiğini unutmalarını da istemiyordu. Halid, rütbesindeki bu büyük indirimden gocunmadan, er olarak aynı hizmeti alçakgönüllülükle sürdürdü.

Ebubekir son günlerini yaşarken, Bizans İmparatoru Hırakl, İslâm ordularının Şam sınırlarına dayanmasından ürkerek 240.000 kişilik çok büyük orduyu, Müslümanlar'ı ezip yok etmek için Yermuk denilen bir bölgede toplamıştı. Müslümanlar ancak 46.000 askere sahipti. Onlarla baş edebilecek ancak Halid olduğundan, ileri gelenler onu oybirliği ile başkumandan seçmişlerdi. İşte Ömer'in mektubu tam bu sırada Ebu Ubeyde'ye ulaşmış o da Ömer'in emrini savaşın sonuna kadar saklayarak, galibiyette büyük pay sahibi olmuştu. Bu zaferle İslâm ordusuna Şam yolları tamamen açılmıştı.

Bu Yemame Savaşı öncesinde çok ibret alınacak bir olay yaşanmıştı. Öyle bir olay ki, akıl ve idrakleri açık gerçekçi insanların, her bir şart içinde bile doğru yolu seçebileceklerinin açık bir örneği idi bu. Henüz savaş başlamadan ünlü Bizans komutanı Yorgi, İslâm komutanı Halid'i baş başa özel bir

görüşmeye çağırılmış, ondan İslâm dininin esasları hakkında geniş bilgiler almıştı. Zaten daha önce de İslâm'ı epeyce soruşturmuştu. Şimdi ise tam inanca kavuşup, o büyük ordudaki komutanlığını bırakmış, zayıf İslâm ordusunun bir neferi olmaktan gocunmamış ve savaşta şehit mertebesine erişmişti.

10 yıl kadar süren Ömer'in halifeliğinde Şam alınmış, daha yukarılarda Kürt bölgelerine ulaşılmış, Güneydoğu Anadolu'da bazı bölgeler bile fethedilmişti. İran'ın değişik savaşlar sonrası büyük bir kısmı Müslümanların olmuştu. Ayrıca Mısır da fethedilmişti. Ama bütün bu savaşlar öncesinde mutlaka önceden barış görüşmeleri yapılıyordu. Şah'a, İmparator'a elçiler gönderiliyor, İslâm'ın oralarda serbestçe öğretilmesi için ya da yine kendi düzenleri içinde kalarak ancak korunmaları karşılığında vergi vererek İslâm'ın öğretilmesine izin vermeleri gibi şartlar konuşulmadan savaşa girilmiyordu. Bunun bir örneği Kudüs idi. Onlar savaşız teslim olmuş ve kendi dinlerini serbestçe uygulamışlardı.

Savaşa girmeden önce barış görüşmeleri yapılması ilk iki halifenin sürekli uyguladıkları bir âdetti. Bunun bir örneği Prof. Dr. İhsan Süreyya Sırma'nın 4 halifeyle ilgili kitabında uzunca anlatılır. İslâm elçisi İran Şah'ı Rüstem'e İslâm'ı uzunca anlattıktan sonra Şah sorar: "Şayet sizin dininize girsek buraları terk edip geri döner misiniz?"

Elçinin cevabı net: "Vallahi evet. Hem çeker gideriz hem de ticaret dışında hiçbir maksatla ülkenize gelmeyiz."

Ömer komutanlarla sürekli mektuplaşarak savaşları gün gün izliyor, adalet dışındaki davranışlara asla izin vermiyordu. Aslında Ömer'in İslâm'a gerçek hizmeti fethettiği yerlerden daha fazla alçakgönüllülüğü, adaletten kıl boyu şaşmayışı ve halkın huzuru için sürekli gayret içinde olmasıydı. Şam'ı ziyaret ettiğinde deveye binmek hizmetçisinin sırası olduğundan Ömer yürüyerek şehre girmiş, kimse onu tanıyamamıştı.

Parasal olaylarda son derece titizdi. Valilerin tayininde ve sonrasında onları mal beyanına zorlardı. Kendisinin de orta halli bir yaşamı vardı. Son derece sade giyinir, tanımayan biri onun müminlerin Emiri olduğunu asla anlayamazdı. Geceleri Medine'yi kontrol gezilerine çıkar, elindeki kamçı ile suçluları yola getirirdi. Oğlu bile olsa cezasını vermekten asla gocunmazdı. Nitekim içkiliyken bir kadına tecavüz edip bebek sahibi olan oğlu, suçunu kabullenip tövbe ettikten sonra, onu herkesin tanıklığında 100 sopa ile cezalandırmıştı.

Onun dillerden düşmeyen en ünlü sözü nasıl bir sorumluluk duygusu yaşadığını açıkça ortaya koyar: "Yemin olsun ki, bir deve Fırat kıyısında kaybolup ölse Allah'ın bana bunun hesabını soracağından korkarım."

Yukarıda ismi geçen kitapta yazar Prof. Dr. İhsan Süreyya Sırma, Ömer'in bu emsalsiz davranışlarını sıralarken Müslümanların bugünkü tutumları ile karşılaştırır ve büyük üzüntüsünü şöyle dile getirir:

"Günümüz Müslümanları ise hep bundan kaybediyorlar. Yani dünya malına o kadar önem verdiler ki, asıl görevleri onun için yaşamak oldu. Günümüz Müslümanı Allah rızasını nasıl kazanacağını araştırmak yerine, dünya para piyasalarını konuşuyor, kendisine onu dert ediniyor. Onu dert edindiği için de dertlerden kurtulamıyor."

Onun bu hayıflanmalarını okurken, yıllar önceki bir konferansta söylenenler hatırıma geliyordu. Geçmişte bundan dergimizde de söz etmiştim şimdi oradan aktarıyorum:

"1968 yılı Kasım ayında İslâmî konularla uğraşan "İlim Yayma Derneği"nde bir konferansta bulunmuştum. Gerçek bir Müslüman olduğumu duyduğum Felsefe doçenti Nurettin Topçu "İslâm Ahlâkı" üzerinde konuşacaktı. Doğrusu, çoğunluğunu İmam Hatip Okulu ve Yüksek İslâm Enstitüsü öğrencilerinin ve tek tük yaşlı hoca efendilerin teşkil ettiği bu toplulukta, geçmişin övgüsünün ötesinde günümüz gerçeklerine değinen fazla bir söz ummuyordum. Kuşkusuz aslında pek çoğu tertemiz gönüllere sahip bu gençliğe gerçek İslâm'ı, gerçek Allah yolunu anlatacak birileri bulunmalıydı. Yoktu işte, ben öyle sanıyordum.

Nurettin beyin kürsüye gelmesiyle konuşmaya başlaması aynı anda oldu, sanki alkışa izin vermemişti. Kendisini ilk defa görüyordum. Sihatli bir yüz, geniş bir alın... Görünen sadece buydu. Dinleyicilere bakmadan kısık bir sesle süratle elindeki metni okuyordu. Konferans tekniğine taban tabana zıt bir tutum. Belliydi ki, çok sıkılacaktım. Fakat o ne?... Bu kısık ses, üstelik böyle bir yerde neler söylüyordu:

"...İslâm ahlâkının merhamet prensibi, İslâm dünyasında bugün bir ucube gibidir. Yirminci asır 'hayatının bunca sefaletleri karşısında namazını kılıp, hac vazifesini yapmakla Müslüman olduklarına vehmederek akıbetlerinin selâmetine güvenenler, buz gibi duygusuz ve elemsiz yaşayabiliyorlar..."

Sıkılmak ne kelime, pürdikkat kesilmiştim:

"... Kuranı Kerim basılıyor, din adamları el uzatıyor; hac seferleri tertipleniyor, din adamları işe sarılıyor, dinî neşriyat adı ile kitapçılık ve gazetecilik bol para getiriyor, din adamları davacı maskesiyle sahaya atılıyorlar. Bunlar hizmet ehli din adamı değildir, bunlar menfaatçi, bezirgân dünya muhterisleridir Yüzlerindeki maskeye bakıp da Müslüman sanmayın onları. Bizzat İslâm içinde ahlâk ayaklar altına alınmış, onun yerine otomatik bazı hareketlerle sefil nefisler için cennet yolu aranmaktadır. Hattâ İslâm'ı yükselettiği, İslâm dâvasını değerlendirdiği için, ahlâk düşmanı olanların ruh sefaletleri bile hoş görülüyor. Müslü-

manları övmesi ve yabancılara sövmesi yetiyor onların. Hele parlak kelimelerle yermesini biliyorlarsa!... Zavallı kitle ve zavallı Müslüman gençleri düşünmüyorlar ki, İslâm güneşinin doğduğu devirde hangi ahlâksızın eliyle bu din yükseltildi? Veya Peygamber hangi ahlâksız övmüştü. Bu sual karşısında tereddütsüz isyan tabiidir. Ama İslâm cemaatinin bugün beynini, vicdanını birlikte kaybetmiş olduğuda muhakkaktır."

Nurettin Bey, bu tarzda, gerçekleri kimseden çekinmeden söyleye söyleye sürdürdü konuşmasını. Sözünü bitirince sürâtle ayrıldı kürsüden. Alkışlar yine geç kalmıştı.

BİZİM CELSELERİMİZDE HZ. ÖMER

* Gece Medine'yi dolaşırken:

Bir zamanlar, hakkı koruyan ulu bir idareci vardı. Halk arasında gezer, kötülere bulur, onları cezalandırır, kötülüklerini herkese ilân ederdi. Bir gün üç beş kötü bir kenarda kötü işler yapıyorlardı... Onları buldu, dışarıdan gözetledi, duvardan atlayarak yanlarına girdi, onları suçüstü yakaladı... O bile bunda hakka tecavüz olduğunu bilemedi. Dışarıdan gözetlemekle onların gizliliklerine, duvarı atlayıp yanlarına gitmekle onların hususiyetlerine tecavüz etti. Üstelik kötülüklerini ilân etmeyi düşündü ki, ona kabahatleri örtücü olunuz denmişti. Onu, oradaki kötülerden biri uyandırdı, gafletten. O zaman anladı ki hak her şeyin üstünedir. Bir daha öyle kötü şeyler yapmamalarını tembih ederek onları affetti."

Hiz. Ömer ile ilgili aynı olay Elmalılı Hamdi Yazır'ın Kuran tefsirinin 4473. Sayfasında daha ayrıntılı olarak anlatılmaktadır.

Hemen kürsüye koştum konferansın metnini almak istiyordum. Topçu'nun öğrencileri beni rahatlattı. Gelecek ayın Hareket Mecmuasında bunları okuyabileceğimi söylediler.

Bu mertliğe, bu açık sözlülüğe hayran olmuştum. Sayın Topçu, yıllarca başyazarlığını yaptığı Hareket Mecmuasında sözlerini iki cümlede özetleyivermişti:

"İslâm dünyasında ahlâk adına sadece cinsî hayata bağlı bir disiplinle, ahlâkın kelimelerini kullanan bir reklâmcılığa başvurulmaktadır. Ahlâkî bir yaşayış ve ideal görülüyor."

* Korku Yok, Tedbir Var:

"Hani bir zaman, hayır için yola çıkmış bir insan, yanındaki kardeşleri ile, hani bir kapıya geldi, bir şehrin, girmede ya içeriye... İşte ona o gün yanındakiler, onun gibi kendini satmış erler sordular, dediler ki: "Niçin girmiyorsun şimdi içeri? Hani bu kapı, O Yüce'nin bize varetmiş olduğu, bizim için belli ettiği yerin girişiydi ya..."

O zaman hayra çıkmış insan dedi ki: "Şimdi siz bilir misiniz, içeride hayrınıza olmayan bir belâ vardır ve bir önüne geçilmez hastalık?" Yanındakiler ona döndüler şöyle dediler: "Sen O'nun yolunda, belâdan kaçan mısın?" O dedi ki: "Ben şimdi, O'nun bana açtığı ve sizin ve herkesin hayrına olan başka bir kapının yoluna varacağım. Siz de öyle yapınız." Öyle yaptılar, gerçekten öyle hayra vardılar."

Ahmet Cevdet Paşa'nın tarih kitabında Halife Ömer, Müslümanlar tarafından ele geçirilmiş olan Şam'ı ziyaret etmek için yola çıkar. Şehre yaklaştığın-

da Şam'da veba hastalığı olduğunu öğrenince şehre girmez Medine'ye geri döner. Aynı yıl hastalığın geçtiğini öğrenince orayı ziyaret eder.

* Akli Hep Savaşta Askerlerde:

"Hani bir yorgun adam, bir yerde bekliyordu bir zaman... Hani yanındakilerini göndermişti ya, bir hayır için, bir çukur yere, etrafı yüksek olan. O, beklediği yerden onların yanışta olduğunu gördü de, gözünün önünde her şeyi ile birden. Bir ses yükseldi birden içinden ve döküldü dudaklarından "Gitsinler daha yukarıya doğru, çıksınlar daha üste!" diye... Yanındaki üç kişi, henüz bilmiyordu ki işi, anlamadılar. O anda çukurda olanların başındaki, kulağının içinde duydu çınlayan sesi: "Gitsinler yukarıya, daha üste çıksınlar!" Öyle yaptı. Çıktılar, çıktılar, öylece kurtuldular, hayrı buldular."

Hicretin 23. yılında İslam ordusu Sariye'nin komutasında İranlılarla Anadolu sınırlarına yakın bir ovada savaştılar. Düşman onları çepeçevre kuşatmış neredeyse onları yok edecekler. Tam bu sırada Ömer Medine'de durugörü ile (klervuayan) bu feci duru-

mu aynen görür ve haykırır: " El cebel, el cebel (dağa, dağa)" Komutan Sariye, Ömer'in bu hitabını aynen duyar ve ordusunu yukarı doğru çıkararak kuşatmadan kurtulur, zaferi kazanır. Medine'ye döndüklerinde Sariye olayı aynen böyle anlatılır.

Sevgi ve Şiddetin Kaynağı

Güngör Özyiğit, Psikolog

*Şiddet ne cesarettir
ne de kuvvet!...
Sizi yalnız
götürecek olan
sevgidir.*

(Bizim Celselerimiz)

“S evgi ve Şiddetin Kaynağı” Erich Fromm'un en çok psikoloji kokan kitaplarından biridir. "Sevme

Sanatı"nda sevgiye ağırlık veren yazar, bu kere şiddetin ve kötülüğün kökenini irdelemeye girişir. Ve ilkin normalden anormale doğru şiddet türlerini sıralar. En doğal, oyunda ortaya çıkan şiddet biçimidir. Burada oyunun arkasına gizlenmiş, bilinçsiz bir saldırganlık ve

yıkıcılık gözlenebilir. Ne var ki, bu tip sportif gösterilerde amaç yok etme değil, fakat hüner ve becerinin gösterilmesidir. Şiddetin yüceltilmiş ve topluma uydurulmuş bir görüntüsü sayabiliriz bunu

TEPKİSEL ŞİDDET

Günlük yaşamda daha çok görüleni ise, tepkisel şiddettir. Bununla insanın

canını, malını, özgürlüğünü ve onurunu korumak için gösterdiği şiddeti kastediyoruz. Korkudan doğan bu şiddet, savunmaya yöneliktir.

Tepkisel şiddetin bir başka şekli de isteklerimiz engellendiğinde, bundan doğan gerginliğin ortaya çıkardığı şiddettir. Keza, haset ve kıskançlık da yine engellenmeden kaynaklanan saldırganlığa bağlı, bir başka düşmanca tepki türüdür. A'nın istediği bir şeye, B'nin sahip olması ya da A'nın sevgisini umduğu birinin B'yi sevmesi, A'da B'ye karşı haset ve kıskançlık uyandırır. Bu ise düşmanca davranışlara yol açar. Kabil'in Habil'i öldürmesi, Yusuf'a kardeşlerinin ettikleri bunun klasik örnekleridir.

Hastalığa daha yakın olan diğer bir şiddet türü de, öç alıcı şiddettir. Zarar görerek yıkılanların, yani güçsüzlerin, kendilerine saygılarını korumak için, başvuracakları tek yol vardır önlerinde: "Göze göz, dişe diş" kuralına göre öç almak. Görüldüğü gibi güçsüzlere uygun düşen ve onları kollayarak adaleti terazileyen bir yoldur bu. Güçlülere gelince, onlar ya zararın gelmesini önleyerek, ya da zarar görseler bile, ruh güçleriyle zarar vereni bağışlayarak, öç alma duygusunun üstüne yükselerek, tanrıca bir eylemde bulunabilirler.

İnsanın bağlandığı, güvendiği kişi veya kurumlara olan inancının yıkıl-

ması da yıkıcılığın kaynaklarından biridir. Anatanın (anne-babanın) öğütledikleri ile yaptıklarının birbirini tutmaması, okulda öğretilen değerlerle, hayatta uygulananların başka olması, dinin özü ile günlük yaşamdaki görüntüsü arasındaki açıklık, kişilerde bir inanç yıkımına yol açar; insanda o güne dek kandırılmış olma ve enayi yerine konulma duygusu uyandırır. Ve bu duygunun verdiği kızgınlıkla kişi, daha önce inandığı değerlere karşı saldırganca bir tavır takınır. Böyle biri, inandığı, bağlandığı değerlerde uğradığı umut kırıklığını, dünyasal başarılarla ulaşarak, para, mevki, güçlülük ve ün peşinde koşarak gidermeye çalışır.

Bütün bu şiddet türleri genelde yaşamın hizmetinde ve kişinin kendini savunması biçiminde sürdürülür.

Güçsüzlüğün hastalıklı bir yolla ödülenmeye (telafi edilmeye) çalışılması ise, ödünleyici şiddet türüne girer.

GÜÇLÜLÜK DEYİNCE

Güçlülük insanın üretici, yaratıcı ve yapıcı güçlerini dünyayı değiştirecek, daha iyiye doğru dönüştürecek bir şekilde kullanabilme yetisidir. Olayların rüzgârıyla savrulan bir yaprak olmaksızın kurtulup, olaylara yön verebilecek bir etkinliğe ulaşmaktır. Ancak, yaşam yaratmak ve etkin olmak, güçsüz kişide bulunmayan bir takım nitelikleri zorun-

lu kılar. Yaşamı yok etmekse, yalnız bir tek şeyi, şiddete başvurmayı gerektirir. Güçsüz kişi, yaratamadığı yaşamı elindeki tabanca ve bıçağı ile yok ederek, onu olumsuz bir şekilde aşmaya çalışır. Yapamadığı için yıkar, yaratamadığı için, yok eder. Zira bir insanı eğitmek bilgi, beceri, sabır ve zaman ister. Öldürmek içinse bir kurşun yeter. O nedenle, yıkmak herkesin işi olabilir. Yapmak ise akıllı ve gücü olanların harcıdır ancak.

Güçsüz kişi yaratamadığı yaşamdan sanki öldürerek öç almak ister. Çünkü insan güçsüz de olsa, insan olduğu için, sadece bir yaratık olarak kalmaya katlanamaz. Dünyaya ses vermek "Hey buraya bakın, ben de varım!" demek ister. Nitekim okullarda, çalışarak kendilerini gösteremeyen öğrenciler yaramazlık yaparak dikkatleri üzerlerine çekerler. Çocukluğunda dama çıkararak bacalara paçavralar takmak, yemeklere avuç avuç tuz atmak, saatlerin içine kum doldurmak gibi muzırlıkları deneyen Maksim Gorki, büyüdükten sonra sanatçı sezgisiyle bunun nedenini şöyle açıklar: "Yaşayan bir varlık olmakla birlikte, kendimi ve başkalarını bu gerçeğe inandıracak başka bir yol bulamıyordum."

Kötülüğün asıl özü olarak üç değişik eğilimi de alıp inceler Erich Fromm. Bunlar ölüm sevgisi, narsisizm ve anneyle ortak yaşama saplantısıdır.

ÖLÜM SEVGİSİ YAŞAM SEVGİSİ

Ölümsever tipler geçmişte yaşarlar. Soğuk, herkesten uzak, yasaya ve düzene tutkun tiplerdir. Şiddet ve ölüme götürdüğünden, şiddet onlar için bir yaşama biçimidir. Yaşamseverin içindeki erkek-dişi kutuplaşması, ölümseverlerde güçlüler-güçsüzler, öldürenlerle, ölenler şeklini alır. Öldürme isteği, şiddete tapma, ölümü çekici bulma, sadizm, düzen uğruna organik nesnelere inorganik nesnelere dönüştürme isteği ölümsever tipin karakteristik çizgileridir.

İçinde ölümseverlik eğilimleri olan insan, yaşamayan, ölü olan her şeye, cesetlere, çürümüş şeylere, dışkıya ve pisliğe büyük bir ilgiyle çekilen ve kendisini kaptıran kişidir. Ölümseverler hastalıktan, cenazelerden, ölümden söz etmekten çok hoşlanırlar. Yalnızca ölümden söz ederken canlanırlar. Ölümsever tipe en iyi örnek Hitler'dir. İkinci Dünya Savaşı'ndan kalan bir raporda askerin biri, Hitler'in çürümüş bir cesedin başında dikilip, kendinden geçmiş bir durumda öylece kalakaldığını ve oradan ayrılmak istemediğini söylemiştir.

Yaşamseverler ise yaşamaktan sevinç duyan, üretici, yapıcı kişilerdir. Yaşamseverlerin sözlüğünde yaşama hizmet eden her şey iyi, ölüme götüren şey ise kötüdür.

İyilik yaşamı zenginleştirmeye, yeniliğe gelişmeye duyulan etkin ilgidir. Yaşamsever kederi içinden kovar, coşkuyla yaşar.

İnsanın içinde yaşam sevgisinin çiçeklenebilmesi için, öncelikle insan onuruna yaraşır güvenli bir yaşam, sonra hiç kimsenin başka birinin amaçları için araç olarak kullanılmasını sağlayan âdil bir düzen. Ve sonunda insana, etkin bir üyesi olma olanağının sağlandığı özgür bir ortam gereklidir.

BİREYSEL ve TOPLUMSAL NARSİZİZM

Narsisizmi iki üç örneğe bakarak daha iyi anlayabiliriz: Biri bebek, diğeri akıl hastası.

Bebek için var olan tek gerçek kendisidir. Yani kendi bedeni, üşümesi, ısınması, uyku gereksinimi ve başka bir bedenin yakınlığı gibi fiziksel duyuları...

Bir akıl hastasının tavrı da temelde bebeğe benzer. Ne var ki bebekte dış dünya daha gerçek olarak ortaya çıkmamışken, akıl hastasında dış dünya, gerçekliğini yitirmiştir. Daha doğrusu dış dünya hasta tarafından tümüyle inkâr edilmiştir. Demek ki narsisizm bir yerde insanın sadece kendini görmesi kendi benliğinin ve bencilliğinin içine iyice gömülmesidir.

Daha hafif şekliyle günlük yaşamda hemen herkeste narsist eğilimler gözlenebilir. Hani yazarın biri, yolda bir dostuna rastlar. Uzun süre kendinden söz ettikten sonra, şöyle der; "Hep kendimden konuştum. Şimdi biraz da senden söz edelim. Son kitabımı nasıl buldun bakalım?" Narsist kişi aklını kendisiyle bozmuştur. Başkalarıyla ilgisi yine kendisi için ve kendine yöneliktir. Böyleleri hep konuşur, hiç dinlemez. Çünkü kendinden başka bir şeye ilgi duymaz.

Gerçi insan yaşamını sürdürmek için bir ölçüde bencil olmak, kendini düşünmek zorundadır. Ama işte ölçüyü iyi ayarlamak, narsisizmi en uygun (optimal) düzeyde tutmak gerekir.

İnsanın kendinden kurtulmasının bir yolu da, bireysel narsisizmin topluluk narsisizmine dönüştürülmesidir. Bu durumda narsist tutkunun nesnelere aile, ulus, din, ırk, parti, fanatikçe tuttuğu takım olmuştur. Artık kendisinin yanında, kendi ulusu, ırkı, dini... en değerlidir. Bunun dışındaki her şey değersizdir. Burada bencillik salt kişisel olmaktan çıkmış, toplumsal bir karakter kazanmıştır. Böylesi toplumsal bir narsisizmden kurtulmak için de insan, sevgisini ve ilgisini yalnız kendi bağlı bulunduğu veya sahip olduğu şeylere değil, tüm insanlığa, varlığın bütününe yöneltmesi gerekir. Öyle ki, ben ve diğerleri, biz ve ötekiler olmasın. Evrensel bir sevgi her şeyi kuşatsın da, dışarıda düşman bırakmasın.

Kendinden taşıp herkesi ve her şeyi sevebilmek, aynı zamanda bağımsız bir kişiliğe erişmeyi, özgür olmayı gerektirir. Ve tabii anne saplantısından kurtulmayı da.

ANNE SAPLANTISI

İnsan doğunca annesi ile olan göbek bağı biyolojik olarak kesilir. Ama çoğu kez psikolojik olarak bu göbek bağı ömür boyu sürer gider. O yüzden psikolojik olarak da göbek bağı koparamayan insan, tam doğmuş ve kişiliğini bulmuş sayılamaz. O, annesinin kuzusudur henüz.

Ana kucağından kurtulamamanın temelinde çok yoğun duygular yatmaktadır. İnsanın korunma, kendine hayranlığını doyurma isteği, sorumluluk, özgürlük ve bilinçliliğin tehlikelerinden kaçınma arzusu, hiçbir çaba göstermeksizin anneden gördüğümüz koşulsuz sevgi bunlar arasındadır. Genel olarak bebek, bu duygular ve özlemler içindedir. Sözkonusu gereksinimleri karşılayan kişi de annedir. Böyle olmasa zaten bebek kendi olanaklarıyla yaşamını sürdüremez. Çünkü çaresizdir. Ama çaresizlik içinde olan tek kişi bebek değildir. Yetişkinler de çoğu zaman birçok bakımlardan çaresizdirler. Üstesinden gelemedikleri zor durumlarda, onlarda kendilerine kesin bir güvenlik ve sevgi verecek bir gücü, anneyi ararlar. O yüzden insan doğ-

duğu andan itibaren iki zıt eğilim arasında gidip gelir. Biri aydınlığa, gün ışığına çıkmak, öteki anne rahmine dönmektir. Biri tehlikelerle dolu bir serüvene yönelmek, diğeri kesinlik ve rahatlığı yeğlemektir. Biri bağımsızlık için tehlikeyi göze almak, öteki korunma ve bağımlılık aramaktır. Oysa insan, anne saplantısından sıyrıldığı zaman gerçekten doğar ve kendini gerçekleştirir.

Anneye ya da onun yerini alan aile, kan, ırk ve ulusa bağlı kalma eğilimi herkesin içinde doğuştan vardır. Bu eğilim, ona karşı olan doğmak, gelişmek ve büyümek eğilimi ile çatışma içindedir. Doğal gelişme durumunda büyüme eğilimi ağır basar.

İnsanın yaşamaktan sevinç duyması, benliğinin ve bencilliğinin üstüne yükselecek, doğayı ve herkesi sevmesi, anne saplantısından kurtularak bağımsız ve özgür bir kişiliğe kavuşması, onun ilerlediğini gösteren bir gelişme belirtisidir.

Ölüme sevgi duyması, kendi benliğinin hapisanesinden bir türlü çıkamaması ve anne bağlantısından kopamaması ise, kişinin gerilediğini gösteren çürüme belirtisidir.

Güçlülük yaşamdan ve gelişmeden yana olmaktır. Öyleyse güçsüzlükten kaynaklanan şiddet, ne cesarettir ne de kuvvet. Varoluş düğümünün gerçek ve tek çözüm yolu sevgidir ancak.

“John Of God” ve Çağatay'ın Şifa Yolu

Fatih Keçelioğlu
Derki'den alınmıştır

Bahsettiğim kişi, bugün, dünyanın en ünlü medyum şifacısı olarak bilinen John of God (João de Deus). Kendisi bir şifacı medyum ve asıl yöntemi ruhsal şifa. Onu ilk kez ziyarete gittiğimde videolarını izlediğim operasyonları hatırladıkça korkmamak elde değildi benim için. Yoga ve meditasyon dünyasında pek çok farklı ve zorlu sürece katılmışım, fakat ayaktaiken vücudumun kesilmesine hazır mıydım, emin değilim

Yıllar önce Brezilyalı şifacı diye duyduğumda bu kişinin olsa olsa amazon şamanlarından biri olacağını ve bir takım büyülerle insanları iyileştirdiğini sanmışım ve o zaman ki bakış açımdan dolayı çok önemsememişim. Daha sonra izlediğim videolarda onun bambaşka bir yöntemi olduğunu gördüm. İnsanların değişik bölgelerini keserek tümörleri çekip alıyor, burundan içeri soktuğu bir makasla kanlı operasyonlar yapıyordu. Söylenen, enerji ile anestezi yaptığı yönündeydi. İnsanlar

acı çekmiyordu, ama yine de görüntüler korkutucu gelmişti.

Bahsettiğim kişi, bugün, dünyanın en ünlü medyum şifacısı olarak bilinen John of God (João de Deus). Kendisi bir şifacı medyum ve asıl yöntemi ruhsal şifa. Onu ilk kez ziyarete gittiğimde videolarını izlediğim operasyonları hatırladıkça korkmamak elde değildi benim için. Yoga ve meditasyon dünyasında pek çok farklı ve zorlu sürece katılmışım, fakat ayaktaiken vücudumun kesilmesine hazır mıydım,

emin değilim. Ancak yaptığım üç ziyaret sonrası diyebilirim ki, ona gelen insanların en fazla %1'i bu tür bir kanlı operasyona maruz kalıyordu aslında maruz kalmak ta değildi kendi istekleri olmadan asla bunu deneyimlemiyorlardı. Belki binde biri... Daha çok uygulanan yöntemin adı ise psişik müdahale ya da psişik şifa. Bunun için bir odaya girdik.. Hepimiz gözlerimizi kapattık. 10 dakikalık bu sürede hayatımda deneyimlemediğim kadar yoğun bir enerji tüm vücudumu ele geçirmişti. Sonrasında inanılmaz yorgun hissettim kendimi. Zaten önerilen şey en az 24 saat yataktan çıkmadan dinlenmek. Psişik ameliyatın etkileri ise kendisini 1 ile 6 ay arasında ki sürede maksimum gösteriyor. Peki kimdir John of God?

João Teixeira de Faria, ya da dünyada bilinen ismiyle John of God veya João de Deus, belki de bugün yaşayan en güçlü medyumdur. John of God ismi onun şifasından fayda gören binlerce insanın ona taktığı bir lakap. João çok mütevazı bir insan ve bir konuda çok net: "Ben kimseyi iyileştirmiyorum. İyileştiren Allah'tır ve sınırsız iyiliğinden ötürü varlıklara verdiği izin ile kardeşlerim şifa ve teselli bulmaktadırlar. Ben sadece Allah'ın ilâhi ellerinde bir aracım" der.

Eğer Abadenya sokaklarında yürürken John ile karşılaşırsanız ne kadar mütevazı ve sevimli bir insan olduğunu görürsünüz. Sıradan bir vatandaş gibi hayatını yaşamaktadır ve

insanların ona duyduğu derin saygı ve sevginin onu sıra dışı biriymiş gibi göstermesine müsamaha etmez.

Şifacı medyum Joao Teixeira'nın herhangi bir tıp eğitimi yoktur. Bunun yerine bilincini ruhani varlıklara teslim eder. Bu varlıklar konuşmalar yapar, bekleyen kitleleri incelerler ve görünen ve görünmeyen ameliyatlar yaparlar. Tahminlere göre son 40 yılda, direk veya dolaylı olarak 15 milyon insana destek olmuştur.

Şimdi ise sözü John of God'ın Türkiye'de, oğlu ile yaşadığı deneyimle tanınmasını sağlayan Saba Deniz Uzun'a bırakmak istiyorum.

Merhaba Deniz, seninle nasıl tanıştık önce biraz konuşalım istersen. Ben 2013 yazında sizin Ayşe Arman'da çıkan röportajımızı okudum. İlginç bulduğum için Facebook duvarımda paylaştığımı hatırlıyorum. Özellikle eşin İsmail'in çocuk doktoru olmasına rağmen şifacı John of God'u ziyaretiniz ve oğlun Çağatay'ın bu sayede ciddi gelişme göstermesi hikâyenin etkileyici parçaları idi. Peki sen beni nasıl duydun ilk ve neden benimle temasa geçmeye karar verdin?

Merhaba Fatih, bizim ilk John of God ziyaretimizden sonra, Çağatay'ın gözlerinin görmeye başlamasıyla çıkan gazete haberleriyle birlikte, yeni arkadaşlarımız oldu bizle birlikte yolculuk yapmak isteyen, bir süre gruplarla kendi aramızda toplanıp gittik. Daha

sonra grubumuza yabancı dili gelişmiş olan ve ruhani yönü güçlü ve bir gönül adamı gerektiğini fark ettim. Normal rehberlik hizmetiyle gidilebilecek bir yer değildi benim için. Ziyarete giden insanlar farklı bir yere gidiyorlardı, ruhsal yönden onlara destek sunabilecek birine ihtiyaç vardı ve eğer kişilerin rahatsızlıkları varsa takdir edersin ki çok daha hassas oluyorlar ve onlara gönlünü açabilecek birine ihtiyaç vardı. Dostum ve kardeşim Tuna Tüner seni tavsiye etti. Önce endişe duydum sonra seni araştırdım, senin de bilmediğin burada ilk defa açıkladığım 2 rehber rüya geldi senle ilgili ve bu teklifi sana sundum. Davetime icabet ettiğin için çok teşekkür ederim.. Beni bu konuda hiç yanıltmadın. Bu görevi layıkıyla yerine getirdiğini düşünüyorum. Bunun da en büyük kanıtı John of God'ın sana resmi Casa Rehberliği vermesi oldu sanırım.

Biraz geçmişinden bahseder misin? Aile dizimi, Hoopono'pono, Somatik deneyimleme gibi çok iyi bulduğum terapilerin eğitimlerini alıyorsun. Başka ne gibi donanımların var?

Fatih bu soruyu belki "hangi eğitimi almadın?" diye sorabilirdin. Sanırım almadığım eğitim kalmadı 13 yıldır. Yıllarca oradan oraya , eğitim eğitim dolaştım. Sanırım yetersizlik duygusundandı arayışlarım ve insanın çok özel bir varlık olduğunu düşünmemdendi, ayrıca her insana giden yol ayrıdır ve bu anahtarı bulmak gerekliydi benim için.. Şimdi artık bulunduğum

noktada benim en iyi kullanabildiğim yöntemlerin aile dizimi, somatik deneyimleme ve Hoopono'pono olduğunu görüyorum ve onlar üzerine çalışmalar sunuyorum..

Çağatay öncesinde de spiritüel gelişim ve terapilerle ilgileniyor muydun?

Evet ilgileniyordum. İlk başlangıcım 19 yaşında spiritüel bir kitabı okumakla oldu..Memleketim olan Edirne'de 9 yıldır devam eden eğitim ve danışmanlık firmam var. Burada spiritüel gelişim ve terapi hizmetleri ağırlıklı olarak sunuluyor.

John of God gerçekten çok etkili bir şifacı. Onun yeteneklerinden veya dürüstlüğünden hiç şüpheye düştüğün oldu mu?

Gariptir belki inanmayacaksın ama sen sorunca içimi yokladım hiç olmamış.. Onu rastlantısal olarak duyduğum günden belki 1 yıl önce onunla ve orasıyla ilgili rüya görmüştüm. Onunla tanıştıktan sonra rüyamdaki parçaları birleştirebildim ancak.

Onun en sevdiğin yönleri nelerdir? Unutmadığın anılar neler John of God ile yaşadığın?

Çok zor sorular soruyorsun. Bir düşüneyim.. Ben ciddi şekilde güçlü bir büyükbaba şefkati alıyorum ondan. Karşılıksız yapılan iyiliği, karşılıksız verilen enerjiyi çok seviyorum. Yıllara meydan okuyan insana hizmet aşkını

seviyorum, doğallığını ve çalışmadığı zamanlarda ki ulaşılabilir oluşunu. Gönülden bağ kurabildiğim en güçlü eril enerji sanırım. En kıymetlisi de benim için onun yanında onu izlerken bana Yaraticının varlığını tüm açıklığı ile gösterdiğini hissedebilmem. Unutamadığım anıyla dolu John of God (Joao de Deus) yolculuklarım. Ama ilk gittiğimiz İsviçre Basel buluşmamız bambaşka. 8 ay boyunca onu hiç tanımadan oğlumun gözlerine dokunacağı ve o anda gözlerinin açılacağını düzenli olarak hayal ettim, bunun üzerine meditasyonlar dualar uyguladım. O gün gelip çatmıştı 3 gün orada olacaktık. İlk 2 gün saniyelik geçtik önünden öyle acıyla doluydum ki İsviçre mi beni gördü ben mi İsviçre'yi bilemiyordum. Son gece herkes uyudu ben sabaha kadar ağladım, isyan ettim Allah'ım beni görmüyorsun, dinlemiyorsun olmadı işte artık geri dönüyoruz dedim. Son gün ben, Çağatay ve kuzenim sırada beklerken onun yardımcılarında şimdi iyi arkadaşım olan o gün yeni tanıştığımız Sonya, Çağatay'ı çok sevdi ona rica ettik bari John of God'un resmini çekeelim diye en azından bir hatıra kalır ümidiyle. O bize sıra size gelince korkmadan kucığına atın oğlunuzu dedi. Sıra bize geldi Sonya çıkıp geldi ve onun kulağına bir şeyler söyledi, sanırım kalbim duracak gibi olmuştu. Oğlumu kucığına aldı gözüne 2 saniye elini sürdü, oğlumla ilgili hiçbir şey söylememiştik, o yardımcılara söyleyin annesine gözleri görmüyordu , gözlerini açtım ve artık görecekti dedi..

Ondan sonrası kopuk bende bayılmışım, birileri çocuğu onun yanından almış, kuzenim ağlıyor. Bir anne için daha nasıl bir anı olur bilemiyorum, bazen daha fazlasını mı hayal etseydim, bu kadarını mı kendimize layık gördüm diye sorgularken buluyorum kendimi. Sadece onunla özel anım değil yaşamımda ki en önemli hatıram sanırım.

Bu Aralık ayında John of God'u (Joao de Deus) beşinci kez ziyaret edeceksin. Şu ana kadar ki ziyaretlerin sende neyi değiştirdi? Bu sefer için farklı beklentilerin var mı?

Bu soru benim için neyi değiştirmede olmalıydı.. Benim ve tüm ailemin, iş arkadaşlarımla John of God'dan (Joao de Deus) önceki ve sonraki yaşamlarımız var. Önce çocuğumun sağlık sürecini, yaşamla olan iletişimimi, inanç sistemimi, iş hayatımdaki ilerleme hızımı, bolluğumu değiştirdi. Belki bir çok insana afâki gelebilir. Dönem dönem bana da geliyor ama benim hayatımda ki gerçek bu. Herkesin bir kilidi vardır ya belki de benim ve ailemin kilidinin anahtarı John of God'ınki ile çok uyumlu, tam sebebini çözemedim sanırım çözmek te istemiyorum, neyse ne? Bu defa ilk defa önceliği kendime vererek gitmeyi seçtim, kendimi onun aracılığı ile sanırım Yaradan'a teslim edeceğim nasıl olsa onlar benden daha iyisini bilirler. Belki orada bir farkındalığım oluşur, şu anda teslimiyete gidiyorum tüm bildiğim bu.

Bu geziye gelmek isteyenlere ne tavsiye ediyorsun?

Bana göre ölmeden önce görülecekler listesinin başında bulunuyor John of God (Joao de Deus). Her konuda sürekli bir şey yapmalıyım, ben çabalamalıyım, dirençle savaşıla ilerlemeliyim, kısıtlıyım, yaşamla boğuşma halindeyim diyenlerin ve bu şekilde yaşamak zorunda hissedenlerin düşüncelerini bırakıp doğal akışıyla akabilen bir enerjiden yararlanmak isteyen herkesin gidip görmesini ve o süreci deneyimlemesini tavsiye ederim.. Ayrıca spiritüel konularda ilerlemek isteyenler içinde yaşanılabilir bir deneyim içeriyor bu yolculuk. Eğer sizi layık görürlerse oradan onların kanalına bağlanarak meditasyon yapabileceğiniz yetkisi bile alabilirsiniz.

Oğlun Çağatay'ın kimlik ismi farklı. Ona neden bu isimle hitap ediyoruz, hikâyesini paylaşmak ister misin?

Evet kimlik ismi İsmail Toprak oğlumun.. Kaynağını tam hatırlamıyorum ama Amerika'da bulunan kabalistik bir siteden sayfalarca oğlum için isim analizi çıkartmıştım. Oradaki ilk cümle başından darbe alabilir, beyinle ilgili sorunlar olabilirdi. Bu analiz beni uzun düşüncelere sevk etti. Latince "Nomen est omen" sözü vardır. İsmi kaderin olur. Ayrıca yıllardır spiritüel camianın içindeyim enerji konularında Türkiye'de bir aileye (Cenk Sertdemir ve eşine) dünyada da John of God'a güvenirim. Asu ve Cenk 'in Çağatay'la

ilk buluşmalarında ruhsal olarak onlarla bağlanması ve söyleyin annemle babama iki ismimi de istemiyorum demesiyle oğlumuzu saygı duyduk. Cenk ona uygun olan Çağatay ismini koydu. Çağatay Çağ atlayan tay demektir. Tanrı ona çağ atlamayı nasip etsin inşallah.. Ayrıca Çağatay Han, Cengiz Han'ın oğludur Cengiz eski Türkçe'de Dengiz yani Deniz'in oğlu anlamına gelir biz de belki bunda da bir mânâ vardır diye düşündük..

Çağatay'ın hikâyesi sayesinde onun pek çok takipçisi olmaya başladı. Sence onun bir misyonu mu bu? Bu tür sorunlar yaşayan çocuklar için öncü mü?

Tekrarlıyorum zor sorular soruyorsun.. Bilmiyorum bunun cevabı Allah bilir... Ama çocuk doktoru olan bilim adamı bir babayla, ruhsal çalışma alanından gelen bir anneye doğması tesadüf olmamalı. "Tanrı zar atmaz" der Einstein. Öncülük edebiliyorsa ve ışık olabiliyorsa ne mutlu bize. Çok şanslı bir aileyiz. Bazen bazı ebeveynler arıyor beni, yavrumun ölümcül hastalığını duydum ve sizin Çağatay'ın Şifa Yolu blogunda yazdıklarınız şu anda beni hayatta tutan tek kaynak diyorlar. Sonra kendi kendime bundan daha kıymetli ne olabilir yaşamda ödüllerin en güzeli budur diye düşünüyorum.

Çağatay ile ilgili veya kendinle ilgili bilinen şeyler var. Peki insanların şu ana kadar duymadığı bir şey paylaşmak ister misin?

Belki şifayı hep dışarıda, dünyanın her yerinde değişik, daha çok bilinmeyen veya hiç bilinmeyen yöntemlerde aradığımızı düşündü insanlar ama biz en çok kendimizle çalışıyoruz. Çağatay'ın iyileşmesi için. İç dünyamızı sürekli gözlemliyoruz. Onun dışarıdan bedensel engel olarak yaşadıklarının, bizde ki zihinsel, duygusal engellerle bağlantılı olduğunu gözlemliyoruz. Hoopono'pono suçluluk duymadan yüzde yüz sorumluluk alma bilgeliğidir. Biz değiştikçe oğlumuz gelişecek prensibiyle kendimizle ve geldiğimiz köklerle çalışıyoruz. Biz zihnimizin kapısını, evinin içini temizliyoruz ve sonucu Tanrı ile oğlumuzun arasındaki bağlantıya bırakıyoruz.. Gittiğimiz her yerde ki şifanın bizimle paralel doğrultuda ilerlediği inancındayız. Yani kısaca uygulanan metotların sonuç alma şekilleri bizimle birebir bağlantılı.. Ayrıca ben sadece Çağatay'ın oradan oraya oğlu için koşturan annesi değilim. Kendime ait hayatım var ve ona da yer ayırıyorum. Ben kendimi sevmeyi Çağatay ile öğrendim; kafama taktıklarımın ne kadar boş olduğunu, ölümden öte köy olmadığını ve anı yaşamam gerektiğini... Yavruma yaşattığı tüm farkındalıklar için minnettarım....

Geçtiğimiz Eylül ayında Hindistan'da Dr. Oswal'ı ziyaret ettik. Dr. Oswal kısaca nasıl bir metot uyguluyor ve kimlere uyguluyor ? Onun haberi sana nasıl geldi?

Türkiye'de bilinen bir gerçek var. Ben de serebral palsi'li (beyin hasarlı)

ve engelli ebeveyni olduktan sonra öğrendim. Birçok şeyi kendin araştırıp bulmak zorundasın. İğne ile kuyu kazmak gibi bizim serüvenimiz ve engelli yakınlarından çok şey öğrendim. John of God (Joao de Deus) gezisinde çok benzer kaderi döngüleri paylaştığım dostum Filiz'den öğrendim ilk olarak sanırım. Bir de bu konularda duyduğum her şeyin üstüne gidiyorum, ısrarlı bir şekilde, korkmadan, herkesi dinliyorum iç sesimin kararı ile yol alıyorum. İlk nereden duyduğum kesin olmasa da iç sesim güçlü bir şekilde "al oğlunu git" dedi ve Çağatay, ben ve sen yola çıktık işte..Dr. Oswal "G Terapi" adını verdiği bir metot uyguluyor. Dünya'da kendisi ve ekibi tek uygulayıcıları. Tamamen doğal olan homeopatik ve ayurvedik ilaçları kişiye özel uyguluyorlar. Beyinle ilgili tüm hastalıklar için uygulanabiliyor. Başarı oranı yüzde yetmiş. Oysa dünyada beyni geliştirecek, ölü hücreleri canlandırarak bir yöntem olmadığı iddia edilmekte sıklıkla. Homeopatide madde suyla karıştırıldığında yok oluyor, dolaylı olarak suda enerjisi kalıyor. Yani enerji sanırım her şeyin başlangıcı.

Dr. Oswal'ın terapisine başlayalı bir ay oldu. Çağatay'da nasıl gelişmeler gözleyebiliyorsun?

Başını bariz bir şekilde dik tutuyor, göz teması geliştirdi ve bu gece fark ettim ki kollarını iyi kullanıyor eskiye nazaran. Bir ayda bizim için inanılmaz bir gelişme. Yalnız burada önemli bir şey eklemek istiyorum. Hiçbir yöntem

tek başına yeterli değildir. Özellikle enerjinizin çok ciddi önemi var. Enerjiniz ne kadar güçlenmişse metotlar o kadar hızlı tesir eder. Ben John of God tarzı bir enerjinin, diğer yöntemleri kesinlikle öncelikli desteklediğini düşünüyorum.

Seninle Elma adını verdiğimiz bir kamp yaparak güçlerimizi birleştirdik. Burada katılımcıların engelli olup olmamasına bakmadan ortak bir grup enerjisi yaratıyoruz. Bu benim için çok gönül açıcı bir deneyim oldu. Sen de hislerini ve düşüncelerini paylaşır mısın?

Fatih yaklaşık 2 yıl önce Çağatay'ın Şifa Yolu adlı bir seminer hazırladım.. İçeriği herkese açtım.. Kişilerin kendi yolculuklarında spiritüel ve konvansiyonel yöntemleri birarada sunmaktı amacım. Birçok kişisel gelişim merkezine bu konuyu açtım ama neredeyse hepsi uzak durdular. Ben amacımız hizmetse hizmetin her kitleye sevgiyle sunulabilmesi tarafındayım. Gün bu günmüş senin öncülüğünle ELMA çalışmalarını başlattık. ELMA şimdilik üç günlük bir derinleşme süreci içeriyor, bu süreçler zaman içinde uzayacak.. Dışarıdan içeriye yolculuk.. Gruplarımız karma gruplar, sağlıklı bireyler, engelli yakınları ve engelliler beraber katılabiliyor. Belki de ilk defa Türkiye'de biz başlattık bu uygulamayı.. Son kampımız bana göre harika geçti. Sağlıklı ve engelsiz bireylerin diğer arkadaşlarını tamamen normal olarak görmesi ve

onlarda gördüklerinin kendi dünyalarındaki içsel engellerin yansımaları olduğunu fark etmeleri benim için hayallerimin ötesinde bir deneyimdi. Bizim ülkemizin buna ve bu gerçeği görüp bu gerçekle yaşamayı öğrenmeye ihtiyacı var kanaatindeyim.. Sonuçta danışanlarımız çok güzel farkındalıklar yaşadılar ve birliktelik duygusuyla iyileşme yolunda adım atmayı deneyimlediler..ELMA'da ayrıca bir dip not saklı John of God'a Brezilya ziyaretine gitme imkânı olmayan kişilere senin aldığın meditasyon yetkisiyle ve benim uyguladığım Ho'oponopono bağlantı yardımı yapmamız. Bu da farklı bir açılım getiriyor diye düşünüyorum çalışmaya..

Gelecekle ilgili vizyonun nedir? Kendini geliştirdiğin konular ve Çağatay sayesinde keşfettiğin şifacılar, doktorlar nasıl bir çatı altında biraraya gelecek?

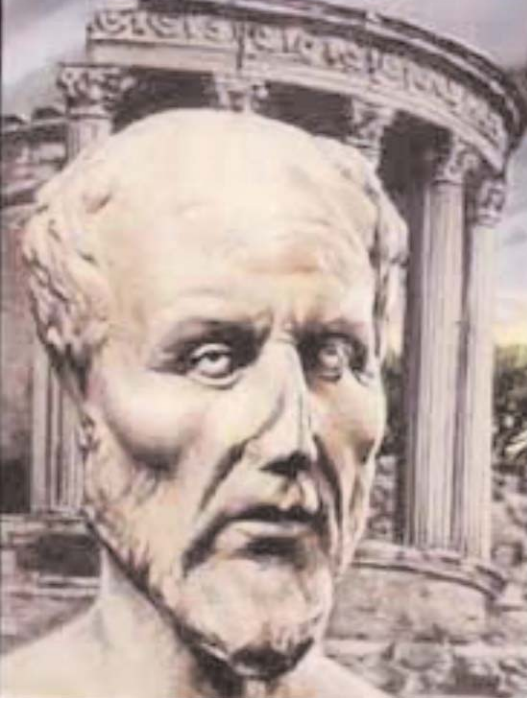
Bu da sürpriz olsun birazcık ne dersin ? ELMA'yı geliştirip içine deneyimli ve fark yaratan Türkiye'de ulaşılamaz gözükken bazı değerli kişileri de katarız bakarsın, güzel olmaz mı sence de? Hayal bu ya, her şey hayalle başlamıyor mu zaten?

Hoopono'pono Yöntemi:

Bu yöntem; karşımızdaki insanın yaşadığı duyduğumuz öğrendiğimiz anda bizim sorunumuz olarak algılayıp kendi içimizde bundan arınarak karşımızdakini de arındırma yolunu öğretiyor.

Plotinos (MS 203 - 270)

Seyhun Güleçyüz

*Bilgi
bir okyanus ise
şimdi insanın
tümünün bildiği
bir damladan
küçüktür.*

Matematik denklemler, bize ışık hızına erişmenin imkânsız olduğunu ispatlıyor.

Einstein'ın ünlü teoremi bazı fizikçileri memnun ediyorsa da, kimileri ışıktan da hızlı hareket eden takyon adını verdikleri parçacıkların varlığını kabul ediyorlar. Bu durumda; hız, kütle, boyut, zaman ve enerji gibi temel kavramların yeniden düzenlenmesi gerekecek gibi gözüküyor. Bunların içinde ZAMAN kavramı, şu anda uzman ve usta fizikçi-

lerin en fazla üzerinde durdukları çok önemli bir konu.

Zamanın, daima geçmişten geleceğe doğru "boyut" özelliği gösterdiği bizlere öğretildi. Bu boyut bize zamanın farklı hızlarda akabileceğinin yanında, zamanın bir başlangıcı olduğunu da ispatladı. Bunun yanısıra, bilimsel olarak zamanı bir 4. boyut olarak görmemizi de sağlıyor. Zamanı, evrenle beraber uzayın ayrılmaz parçası olarak görüp, "uzay zaman"

deyimini kullanıyoruz, bir damlacık bilgimizle. Hattâ parçacık fiziğinin ve astronominin değerli bilim adamları tüm teknikleriyle bize efsaneler kadar güzel, esrarlı olayların perdelerini yavaş yavaş aralıyorlar. Bizler de evreni perdelerin açılmış aralığından izliyoruz. Evrenin geçmiş durumunu, bu halini ve geleceğini de, anlatılan matematik denklemlerin gösterdiği metot ve tekniklerle yorumluyoruz.

Uzayın tüm güzelliği, haşmeti, esrarı karşımızda duruyor. Uzayın genişlediğini ellerindeki âletlerle ve teknoloji ile bulan ve uzayı en geniş ufuklara kadar gözleyen uzmanlar sayesinde, uzayda garip bir ışımaya keşfediliyor. Yapılan ölçümler, teknik incelemeler neticesinde bunun kozmik radyasyon olduğunu öğreniyoruz. Bitmedi, bu genişleyen uzay teorisiyle kozmik radyasyonun deneysel sonuçlarını birleştiren bilim insanlarının yoğun çabası sonucu, artık kuşkusuz, tartışmasız bir yargıya erişiyoruz, EVREN YARATILMIŞTIR. Evet, ispatlanan bu yaratılma, evrenimizin 15-20 milyar yıl önce "yoktan" "var" oluşudur. Yani, muazzam bir enerji ve madde birikimi halinde kendini göstermiştir.

21. yüzyılda gelişmiş teknolojiye sahip olan bizler, çevremize bakıyor ve bilim insanları gibi evrendeki bu harika düzeni, aklımızın alamadığı, bilinçli yapıyı anlamaya çalışıyoruz. Bir yandan da gördüğümüz büyüleyici güzelliklere hayranlığımız, her geçen gün idrakimizle birlikte artıyor. Evren niye yaratıldı? Biz niye varız? gibi soruların cevabını

arıyoruz durmadan, araştırarak. İnsanlığın çok önem verdiği bir diğer soru da şu: Evren ve biz nasıl olduk?

Diğer taraftan, tarihte İsa'nın doğumu öncesi ve o dönemlerde teknolojinin çok az geliştiği zaman süreci içindeki filozofların fikirleri hepimizi çok etkiliyor. Evren hakkındaki teoremleri, hiçbir teknolojiye sahip olmadan, sadece inceleyerek, bakarak, düşünerek buldukları oluyor ki, bu fikirlerin bugünkü bilimin temellerini oluşturması beni çok etkiliyor, şaşırtıyor.

Bir bilge, "Düşünerek O'na gidip, gelirsiniz" derken, buna benzer şeyleri anlatmak istiyordu herhalde çünkü "Düşünene yardımcı çoktur" da demişti aynı bilge...

M.S. 203-270 yıllarında yaşamış, Mısır'da doğup, İtalya'da hayatına devam etmiş, öğrenmiş, öğretmiş böyle büyük bir filozoftan bahsedeceğim. Plotinos adındaki bu bilge, İran ve Hint bilgeliğini yerinde öğrenmiş. Bilgilerini Roma'da ölünceye kadar ders vererek öğretmiştir. Kendisine bağlılığı dini bir saygı derecesine vardiyan öğrencileri, Roma'da sözü geçen dostları ve koruyucuları olmuş. Fikirleri, Rönesans ve Yeniçağ filozoflarını bile etkilemiştir. Felsefenin temel taşlarından biri olan Plotinos, Yeni Platonculuğun da kurucularındandır. Batı ve Doğu mistisizmlerinin başlıca kaynağıdır.

Roma İmparatoru Gallienus ve çevresi onun fikirlerinden çok etkilenmiş ve Platon'un ve onun ardılı olan Plotinos'un düşündüğü örnek bir devlet kurması için,

ona bir yer vermeyi bile istemişlerse de, daha sonra vazgeçmişlerdir. Plotinos evreni, yaratılışı, güzelliği (estetigi) ve ölümü, ruhu ve insanı incelemiştir. Düşüncelerini, öğrencileri 9 bölümden oluşan altı kitap haline getirip "Dokuzluklar" adıyla insanlığa sunmuşlardır. Kendisi ise tarihte fikirleriyle bilimin, dinlerin ve felsefenin temel taşı unvanını almıştır. Plotinos'un öğretisinin başlıca özelliği, her türlü materyalizme tam bir kesinlik ve tutarlılıkla karşı çıkmasıdır. Bu felsefeye göre asıl gerçek cisimsel değildir, tinsel niteliktedir. Yani cisimler dünyası, o görülmeyen tinsel (ruhsal) dünyadan, üzerine bir pırıltı vurursa ancak o zaman değer ve güzellik kazanır.

Plotinos'un özgün bir başarısı olan estetiğin çıkış noktası bu anlayıştır. Madde, ona giren (onunla birleşen) ruhsal varlık sayesinde biçimlenir, ruh maddeyi canlı ve güzel yapar. Böylece insan için bir şeyi güzel yapan, ruhu ile güzelliği görebilmesi ve onunla kendisi arasındaki yakınlığı, uyumu hissetmesi ve buna bağlı olarak yaşamayı ve güzelleşmeyi istemesidir.

Demek ki objeyi güzel yapan ruhu ile içten bir yakınlığın olduğunu sezmesidir. Ruh çirkin de olabilir. Bunun sebebi ise, ruhun kendisini aşırı maddeye kaptırması ve ona aşırı bağlanmasıdır. Ruh güzelleştiren ve güzel yapan, maddeden uzaklaşıp aklıyla özüne dönebilmesi ve erdemli olmayı seçmesidir. Akıl ve ruh biraradadır Plotinos'a göre. Ve erdem ruhun temizliğe, iyiliğe çekilmesiyle oluşur ve ruh güzelleşir.

Plotinos'un felsefe anlayışında ruh çok önemli bir yer tutar. İnsan, ruh ve bedenden oluşmuştur. Ruh bedeni bir araç gibi kullanır. Ruh bölünmez, bütündür ve bir birliktir. Kendi kendisiyle özdeştir. Ruhun özü Tanrı'dandır. Kendi kendisiyle bir ve aynı kalır. Ruhta, akıl da vardır ve onun hafızası vardır, bu yüzden hatırlar. Oysa beden, yani cisim değişme halindedir ve birleşik bir nesnedir. "Ruh ölümsüzdür ve bedenle birleşmeden önce de vardır" der Plotinos. Ruh bedeni yönetir, örgütler yani ruh olmasaydı cisim yani beden hareket edemezdi, var olamazdı çözümlü dağılırdı. Demek ki, her türlü cisim varlığını ve dirimini kendi dışından yani ruhtan edinmektedir. Ruhun özünde yaşamak ve ölümsüzlük vardır. Görüyoruz ki, ruh cisimden daha üstün bir varlık aşamasıdır. Plotinos'a göre tek tek ruhlar yanında bir de onları yaratan bir Evren Ruhu (Kosmos) vardır ve hepsi aslında bölünmez bir bütündür. Ruhla arasındaki bütünlük, özde aynı olmalarından kaynaklanmaktadır.

Evren Ruhunun da üstünde, tüm yaratılmışların ince ince projelerini hazırlayan, plânlayan bir NOUS ideaları (yani gerçek bilgilerin, temellerin kaynağı) düşünen bir varlık; bize göre bir organizatör vardır. Plotinos'a göre bir de salt TEKLİK, yalın BİR vardır. Ona İLK denir ki; O tüm iyiliğin, doğruluğun, yaratıcılığın kendi olan Vareden'dir, TANRI'DIR. O kendi kendine yeter, her şeyde vardır ve kendisinden türemiş olanlarla karışmamıştır. Yaratmakla eksilmez. O, ne algı ne de düşünceyle tam olarak kavranır. O kendisiyle özdeştir. O her

şeyin kendisinden türemiş olduğu yaratıcı ilkedir. Salt İYİDİR. En yüksek olan İYİDİR. İnsanın da iyiyi istemesi, iyiyi araması kısaca maddeye olan bağlarından sıyrılıp, Tanrı'yı özlemesinin sonucudur.

Plotinos. BİR'den (ilk nedenden) öteki varlık çeşitlerinin çıkmasının, neden gerekli olduğunu şöyle açıklıyor: Varlığın özünde bir şey yapma, etkin olma eğilimi vardır. Var olan her şeyde kendinin dışına taşıp, akmak, kendini ortaya yaymak eğilimi bulunmaktadır. Ruhta da, cisimi canlandırma, Nous'da ideaları oluşturma ve düşünme, BİR'de bütün varlıkları yaratma eğilimi ve etkinlikleri vardır. Ancak BİR (Tanrı) ile yarattıkları aynı şeyler değildir. Bunlar BİR'in yansımaları ve görünümleridir. BİR'in etkileşimini anlatmak için Plotinos, BİR'i sıcaklık ve ışık yayan Güneş'e benzetiyor. Ona göre evren, bir aşamalar dizisi gibi oluşmuştur. Bu aşamaların, her birinin kendine özgü yapısı vardır ve her biri kendi başına bir dünyadır. Ve bu aşamalar birbirinin sonucu olarak ardı ardına dizilirler.

Dolayısıyla birinin yasa ve yapısı ötekinden kavranabilir. Bu ardı ardına dizili basamakların en altlarında madde bulunur. Maddenin (hyle) cisim olması için yani niteliğinin olabilmesi için ruha ihtiyaç vardır. Aksi halde YOKLUK olarak kabul edilir. Ruhun ise maddeye bağlanması onun hapisanesidir. Dünyadaki ruh için yaşam cezadır. Çünkü Tanrısal ışıktan uzaklaşma, yabancılaşmadır. "Duyularla ve akılla algılanan dünya, insan iyide oldukça güzelliğini gösterir" der Plotinos. O dönemde Hıristiyanlık insanlara bu dünya yaşamından

kaçmayı, çileyi önerirken Plotinos; insanın dünya hayatının zorluk ve üzüntülerini yaşamakla, ancak öbür dünyayı daha iyi değerlendireceğini anlatıyordu.

Plotinos'a göre ruh bir yönüyle dünya hayatında maddeye gömülür ve maddi hayatı baskın yaşayabilir o zamanda yükselme basamaklarında yukarı çıkamaz ve olduğu basamakta kalabilir. İlahi kaynağı artık kavrayamaz, oraya doğru çekilemez, erdemlerden uzaklaşır. Ölümsüz olan insan ruhu, ruh göçleri boyunca çeşitli bedenlere bürünür. Ruhun kaderi, bir önceki yaşamındaki tutumuna bağlıdır. Kendini dünya maddesine çokça kaptırmışsa, bir sonraki dünya hayatında hayvan kalıbında gelebilir. İnsan cezasını böyle çeker. İnsan ruhu bedene bağlanmaktan, yaptığı iyiliklerle ve doğru, ahlâklı yaşamıyla kurtulup, yükselme imkânına sahip olur. Bu yüzden insan, "Bilgi, göz çamurunu yıkayan tek ilaçtır" sözünü unutmamalı, iki bin yıl sonra bile. Plotinos "İnsan ruhunun bu dünya yaşamındaki, enkarnasyonlarıyla ulaşabileceği en son yükseklik Tanrı (BİR) ile mistik yoldan buluşmasıdır" der.

Plotinos'un ölümünden sonra öğrencileri, onun öğretisini anlatmaya, temellendirmeye çalışmıştır. Bu spekülatif (kurgusal) teoloji Hıristiyanlık'tan başka bütün antik dinleri sistemik bir bütünde toplamayı hedef edinmiştir. Böylece Ortaçağ'dan itibaren asırlarca birçok filozofu etkilemiştir.

Kaynakça:

Prof. Macit Gökberk Felsefe Tarihi

AKAŞA (Akasha) Nedir?

Şule Kayserilioğlu

Sanskritçe bir kelime olup "eter", "atmosfer" veya "ilk cevher" anlamlarına gelir. Evrenin akışkan cevheridir. Mevcut olan her şeyin ilki ve cevheri olarak biliniyor.

Evrensel kayıt sistemi şeklinde de belirtilebilecek olan "Akaşa" kavramı, ruhsal ya da fiziksel düzeyde olan tüm olayların kaydedildiği ve saklandığı doğal bir mekanizmanın ifadesidir. Bu kayıt işlemi, mikro ve makro düzeylerdeki tüm varoluş için söz konusudur. Ruhsal bilgilere göre bu

mekanizma, üst boyuttaki mekânlarda oluşur ve fizik düzeydeki tüm süreçlerin o boyuttaki yansımalarının kaydedilmesi şeklinde işler.

Akaşa, kâinata meydana gelen tüm düşünce ve olayların frekans dalgaları şeklinde kaydolduğu dev bir bilgisayar belleği, arşivi gibidir. Kâinatın var

oluşundan bu yana meydana gelen hareketlerin, düşüncelerin, seslerin hiç kaybolmadan frekans dalgaları olarak kaydolduğu bir oluşumdur. Her varlığın bir akaşası varsa, bunların toplamı da "akaşik arşivi" oluşturmaktadır.

Ruhçuluğa göre Akaşik kayıt sistemi: Dünyanın geçmiş-gelecek tüm macerası burada kayıtlıdır. Bütün bilgiler orada bulunur. "Akaşik Kayıtlar" evrendeki her şeye nüfuz etmiş, oluşumundan beri, yeryüzündeki bütün olayların yansımalarının izlerinin kayıtlı olduğu yerdir.

Yoga felsefesinde AKASHA, Prana ve Yaraticı zihin üç evrensel prensiptir ki, majik ve psişik güçlerin kaynağı, evrenin her yerinde mevcut bu üçlüdür.

BATI TEOZOFİSİNDE AKAŞA

Batı teozofisine göre AKAŞA ya da AKAŞİK KAYITLAR her eylemin, her düşüncenin, her ışığın, her sesin vibrasyonlarının kaydolduğu, kısaca fizik âlemden yansıyan bütün tesirlerin seri ve dakik bir şekilde yoğunluklarına göre sınıflanarak kaydolduğu ebedi bir arşivdir. Gezegenine ait Akaşik kayıtlara "Gezegensel Akaşik kayıtlar" her varlığın kendi enkarnasyonlarını ilgilendiren akaşik kayıtlara ise "Bireysel Akaşik Kayıtlar" adı verilir.

Akaşik kayıtlar varlık sisteminin tüm olaylarının kayıtlı olduğu bir nevi arşivleme sistemidir, bu arşivleme sis-

temi geçmiş ya da geleceği dosyalamaz, her şey "şimdi" de olmakta ve bütün kayıt "şimdi'nin" kayıtdır. Sıradan bir akıl-zihin bakışıyla bunu ilk anda kavramamız beklenemez ancak bir takım benzetmelerle şu şekilde bir izah belki anlamamızı kolaylaştırabilir;

İçinde yaşadığımız zaman aslında "şimdi" ne oluyorsa ondan ibarettir, şu an yaşadıklarımız "dün" olarak yaşanmış "insan aklıyla belirlenmiş" zaman çizgisinin devamıdır ve yarın devam edende... Gerçekte devam eden şimdi çizgisinin bir parçasıdır. Bizim gelecek olarak gördüğümüz zamanlar aslında devam eden şimdilerde sürekli olarak yaratımdadırlar. Bu yaratım mekanizması karmik faktörlerin, yüksek ilâhi yasaların, insan düşünce ve eylemleri ile ortaklaşa işlemekte olan büyük bir sistemden oluşur.

Geleceği oluşturan şimdide, bu mekanizmadaki faktörleri 7 renk ve 7 ses olarak ele alalım. 7 renk ve 7 ses birleşir ve ilâhi prizmadan geçerek hologram olan yarını oluşturur. Her renk ve her ses bu sistemin ayrı bir parçasıdır ama bileşende tek bir hologramdırlar. Hologramın içindeki şekillerin netliği ve seslerin güzelliği o an prizmaya vuran renklerin ve seslerin o andaki karışım değişimiyle sürekli değişmektedir. Bu şekli oluşturan her rengin ve sesin anlık durumu sürekli kaydedilmekte ve bu da Akaşik kayıtları oluşturmaktadır.

Akaşa, her yerde bulunan en ince yapıdaki ortamdır. O içinde bulunduğu bir canlı ve sihirli enerji denizidir. Eter, ruh ya da bilinmeyen madde olarak da isimlendirilir. Sadece bilgi değil, her türlü iletişim, oluşum, intikal ve keşfedilmemiş nice potansiyele sahiptir. Çok çalışma ve hak ediş sonucunda onu kullanmaya başlayanlar için büyük bir güç oluşturur. Olanaksız olan mümkün olur. Bilinmeyen bilinir, görülmeyen görülür.

Akaşik kayıt tüm evrensel bilgileri içerir; evren hafızası, bilginin kayıtlı olduğu yer. DNA da bir Akaşik kayıttır. Aslında buna herkesin, her şeyin sicilinin kayıt edildiği yer veya bir nevi kâinatın dengesini oluşturan, işleyen bir mekanizma da diyebiliriz. Bizim yaptıklarımızın, bir başka yerde bir başkasının yaptığı birçok şeyin sentezlenerek dengeye getirildiği bir yer olarak da görebiliriz Akaşik kayıtları.

Ruhsal yaşamımız içerisinde karşımıza çıkan, çıkacak olan her ne konu varsa burada, Akaşa'da sentezleniyor. Aslında biraz önce de değindiğimiz gibi bu işleyen bir mekanizma. "Ne ekersen onu biçersin" gibi, birçok bileşeni var. O yüzden de konuyu genel bir bütün üzerinden görmekte fayda var."Karma" dediğimiz şeyde aslında buradaki tesirler mekanizmasından kaynaklanmaktadır. Yaptıklarımız üzerinden farklı bir kanala sokarız kendimizi ve bu kanal üzerinde kâinatın bütün bileşenleriyle,

yarınlarımızı oluştururuz. Burada bize düşen, sistem bilincine ulaşabilmemizin gereğidir. Eğer sistemin işleyişini kavrayabilirsek, ne yapmamız, nasıl davranmamızın gereklerine de vakıf olarak, yarınlarımızı ve diğerlerinin yarınlarını da bilinçli olarak şekillendirmiş oluruz.

Geçmişte yaşanan hiçbir düşünce, hareket ve olayın kaybolmadığını aslına (enerji dalgalarına) dönüşerek holografik veri, data (dijital yazılım) olarak evrende kaydedildiğini, bu frekans dalgalarını deşifre edip, dönüştürebilecek gelişmişlikte cihazlar (radyo, televizyon, vb.) yapılabildiği taktirde de bütün geçmişi yaşıyormuşçasına seyredip, izlemenin mümkün olabileceğini göstermektedir. Tabi ki böyle bir âlet bulunduğu tarihi olayları yeniden yazmak gerekecektir.

AKAŞİK KAYITLAR NASIL OKUNUR?

Lobsang Rampa Akaşik Kayıtları şöyle tanımlıyor: Akaşik kayıt dediğimiz şey vibrasyon formudur, tahrip olmayan, bozulmayan vibrasyonlar. Bunların içinde Dünyadan yayılan beşer bilgisinin tümü vardır. Dünyada olup bitmiş her şeyin vibrasyonu her zaman için evrende mevcuttur. Bunlar devamlı olarak yayılırlar. Akaşik kayıt dediğimiz bu vibrasyon bandı astral halde iken okunabilir, bütün olaylar sinema perdesinde imiş gibi seyredilebilir. Bu Dünyada öldüğümüz

zaman başka bir varlık âlemine geçmiş oluyoruz. Burada herkes tek tek kendi geçmişindeki eylemlerini görür. Akaşik kayıt içinde bütün geçmiş hayatını düşünce hızıyla seyreder. Bu şekilde hatalı ve noksan taraflarımızı görerek, bitirdiğimizi sandığımız Dünya okuluna, yeniden bedenlenmek üzere plan yaparız. "Görücü" dediğimiz kimselerin bir kısmı, AKAŞA'ya özgü "dalga boyu" nuyakalayabilirse, Akaşik kayıtları inceleme imkânı bulabilir.

Bu ortamla kurulacak bir irtibat ancak çok hassas, medyumsal niteliklere sahip kişilerce mümkündür.

KURANI KERİM'DE AKAŞA

Kurani Kerim'de Akaşa'yı ifade eden çok sayıda âyet bulunmaktadır. En başta bu kavram insanın iki yanında bulunan melekler olarak sembolize edilmiştir. Bu melekler o kişinin günah ve sevaplarını kaydetmektedir. Bu kayıtlar İslâmi terminolojide "Levhi Mahfuz" (saklı levha), bireysel kayıt sistemi "Hafeze" ve "Kirâmen Kâtibin" melekleri ile sembolize edilmiştir.

** Ve andolsun ki insanı biz yarattık, onların hatırına gelen vesveseyi de biliriz. Biz ona şah damarından daha yakınız. O zaman, sağında ve solunda oturan iki melek amellerini kaydederler. Hiçbir söz söylenmez ki, yanında hazır bulunup kayıt için gözeten bulunmasın. (50/16-18)

** Onların yapmış oldukları her şey defterlerdedir. Küçük, büyük hepsi satır satır yazılmıştır. (54/52-53)

** Yoksa onlar sırlarını, gizli konuşmalarını duymadığımızı mı sanıyorlar? Hayır, öyle değil; elçilerimiz yanlarında hepsini yazıp duruyorlar. (43/80)

** Kıyamet günü herkesin kendisine, karşılaşacağı bir kitap çıkaracağız. Oku kitabını! Bugün hesap sorucu olarak sana nefsin yeter. (17/13-14)

** Üzerinizde muhakkak bekçiler, yazıcılar vardır. Onlar yapmakta olduklarınızı bilirler. (82/10-12)

Tarihin çeşitli dönemlerinde bu tür kişiler Akaşik kayıtlarla irtibata geçerek, Dünyanın geçmişine dair birçok bilgiler verebilmişlerdir. Aynı şekilde kişilerin Akaşik kayıtlarını da okuyup o kişinin geçmiş yaşamlarını söyleyebilmişlerdir. Tarihin çeşitli dönemlerinde bu tür kişiler, Akaşik kayıtlarla irtibata geçerek Dünya'nın geçmişine ilişkin birçok bilgiler verebilmişlerdir. Aynı şekilde kişilerin Akaşik kayıtlarını da okuyup, o kişinin geçmiş yaşamlarını söyleyebilmişlerdir. Bu medyumlardan biri de çağımızda yaşamış ünlü şifacı medyum Edgar Cayce'dir.

Çocukların Gizli Spiritüel Dünyaları

Rahatlama ve Rehberlik Sunma

Yazan: Tobin Hart, Ph.D.,
Çeviren: Nelda İnan

Değerli okuyucularımız çocukların gizli spiritüel dünyalarının kapılarını aralamaya çalışan yazı dizimizde yazarımız Tobin Hart, geçen ay, "Akan Irmak" başlığı altında pek çok geleneğin, insanın iki ana yönünü Büyük Benlik ve Küçük Benlik olarak tarif ettiğini anlatmıştı. Hart'a göre Küçük Benlik Batı Psikolojisinde Ego olarak anlaşılıyor, Budizm'de ise buna "Az Benlik" deniliyordu. Bunun hepimizde olduğu ve zaman içinde geliştiğini de anlatmıştı. Dolayısıyla biz insanlar, bu benliğin kendine has iniş ve çıkışları tarafından (örneğin kaygılar, üzüntüler gibi) ele geçirilmektense bu benliği kullanmayı öğrenmeliydik. 19. yüzyılın sonlarına doğru Amerikalı Psikolog ve Filozof William James, insan bilincini akan bir ırmağa benzetmişti. Büyük Benlik kanalıyla, çocuklar bazı anlarda bu ırmağın daha derin akıntularına girebiliyor, bu alanlardan önemli içgörüler ve sezgisel ilhamlar yakalayabiliyorlardı. Ancak bilinçaltının gerçekliği sadece bireysel değildi ve bunun bir de hepimizin olan bir tarafı da vardır. Böylece ırmak diğer nehirlerle buluşuyor, karışıyordu. Bireysel bilinçaltı akımları birbirlerine karışıyor ve bilinçaltının ortak paylaşım alanını oluşturuyordu. Bu nehrin daha da derinlerine daldığımızda karşımıza süper bilinç çıkıyordu. Farkındalığımız bu seviyeye açıldığında, ilhamları ve evrensel içgörüyü deneyimleyebilir veya bütünlük ve birlik kavramını hissedebiliyorduk. Tobin Hart geçen ayki yazımızın ikinci bölümünde bizlere bilgeliği anlatmış ve onu şöyle tanımlamıştı: "Bilgelik, akıl ile gönlün apaçık birleşme halidir. Bilgelik sadece bildiğimiz şeylerle de ilgili değildir. Bilgelik nasıl yaşadığımızla, bilgiyi nasıl ele aldığımızla, şefkati ve iyiliği yaşamlarımızda nasıl uyguladığımızla da ilgilidir." Konuyla ilgili kızı Haley'den başlamak üzere çeşitli çocukların gizli spiritüel dünyalarından bizlere çeşitli örnekler sunmuştu. Bu ay konumuza devam ediyoruz.

Z ekâ, genellikle tanımlama yapma veya karmaşık düşünce kalıplarını ifade edebilme yeteneği ile ilişkilendirilirken; bilgelik, bir şeyi en incelikle ve en basit şekilde ifade edebilmektir. Bu her şeyi çok bilmemenin getirdiği bir basitlik değil fakat yaşamın içindeki gereklere uyumlanmış bir sadeliktir. Böylece bilgelik, kar-

maşıklık bulutunun içinden kolayca geçerken onu anlaşılır kılabilmeğdir de. Çocuklar sıkça bir konunun kalbine veya özüne inerler. Acıyı, adaletsizliği ve sahteciliği kolayca fark ederler. Bilgelik, neyin önemli olduğunu ince hesaplar yaparak veya kurnazlıkla bulmak değildir. Bilgelik doğrudan, en derindeki içgörülerle, en hakiki esinlerle

ve şifa veren vizyonlarla ilhamlar yoluyla gelir.

Jane ile yaşadığımız olaydan aylar sonra, Alissa'nın annesi, Kiwa isimli yunus balığının kızının hayatındaki önemle alâkalı şüphe götürmez bir kanıtla daha karşılaştı. Alissa annesiyle birlikte bir konferansa gitmişti, neredeyse evlerinden binlerce mil uzaktaydılar. Konferansı verecek olan kişi, daha önce hiç tanışmamış oldukları Katherine idi. Annesiyle birlikte konferans salonunda otururken, Alissa mutlaka Katherine ile konuşması gerektiğini söyleyerek, ısrarcı oldu.

"Alissa'yı kucacımda tutuyordum. Konferans boyunca kulağıma fısıldayarak: "Onunla konuşmam lâzım anne. Onunla mutlaka konuşmam gerek. Çünkü Kiwa onunla konuşmak istiyor" dedi. Katherine o sırada salondaki dinleyicilere hitap ediyordu ve Alissa ise gözlerini ona dikmiş bakıyor ve bekliyordu.

Sonunda Katherine konuşmasını bitirince, onun yanına gittik. Ona sadece: "Kızım Alissa, Kiwa'nın sizinle konuşması gerektiğini söyledi. Kiwa, kızımın yunus balığı" dedim".

Alissa ilk olarak Katherine ile doğrudan konuşmadı, bunun yerine annesini kendi adına konuşturdu. Doğrudan Katherine'in gözlerinin içine baktı ve annesine sessizce mesajın ne olduğunu ilettiler. Mesaj şuydu: "Katherine'e söyle, babasıyla oynasın. Babası okyanusta yüzüyor ve onlar oynuyorlar. Annesi ve babası onu çok seviyorlar ve onlar arılarla oynuyorlar."

"Bunu Katherine'e iletikten sonra, Alissa'ya dönerek, neden arılarla oynadıklarını sordum. Bu kez kızım Alissa doğrudan Katherine'e hitap ederek: "Çünkü bala ihtiyaçları var. Bal tatlı... Seni çok seviyorlar. Babanın kalbine girmesine izin vermelisin." Katherine'e babasıyla ilgili bir şey daha söyledi ama onun ne olduğunu şimdi hatırlayamadım. Söyleyecekleri bitince, kendini kucacımdan aşağıya attı ve artık oyun oynamaya hazırıldı.

"Katherine ve ben birbirimize bir anlığına baktık. Sonra Katherine kendini topladı ve bana şunları söyledi: "Biliyorum, bunların hiç birisi sizin için bir şey ifade etmedi ama kızınız babamla aramda beş yıldır devam eden bir sorunun altını çizerek onu nasıl ortadan kaldırdığımla ilgili kuvvet verdi bana. Bu sorun babasının kendisini nasıl sevdiğini bilemeyen bir kıza yani benimle ilgili. Arılara ve bala gelince, kızınız bu simgeyi, babamla ilişkimizi daha tatlı, daha saf ve daha şifalı kılabilmem için kullandı."

"Katherine ile kısa bir zaman sonra yeniden konuştuğumda, Alissa'nın ona nasıl bir derin içgörü kazandırdığını ve babasıyla olan ilişkisini nasıl şifalandırdığını anlattı. İki yaşındaki bir kızdan aldığı bilgi, yaşamındaki çok özel ve derinlerde saklı olan bir problemini çözebilmesine yardımcı olmuştu. Alissa daha önce Katherine'i hiç görmemiş olmasına rağmen, Katherine'in anlayabileceği bir fotoğraf sunmayı başarmıştı."

Kim bilir çocuklardan gelen bu tarz içgörülerini bilmeden nasıl gözden geçiriyoruz? Bu içgörü ister bir yunus balığından,

ister bir melekten, isterse de sadece "bilmekten" gelsin, bu tarz bir bilgelik çocukların, şifa veren ve yardım eden bir genişletilmiş bilince olan aleniyetlerini temsil etmektedir. Bunu nasıl bilebildiklerini size tam anlamıyla ve mantıken açıklayamasalar bile, mesajları, tıpkı Alissa'nunki gibi, kristal netliğinde olabilir.

Diana'yı rahatlatan ve ona danışmanlık yapan kaynak ise onun çok yakınındaydı. Şunları anlattı bana Diana: "On iki yaşındayken babam aniden vefat etti. Onun ölümünü takiben, ailemin bana şaşkın gözlerle bakmasına rağmen, babamın varlığını alenen odamda hissettiğimi, bedeninin dünyayı terk etmiş olmasına rağmen onun ruhunun hâlâ burada olduğunu söylüyordum. Gerçekten de babamla konuşuyordum. Onu görme özlemiyle yanıp tutuşuyordum ama onun varlığına ve onunla konuşabileceğime dair içimde beliren hissiyat öylesine kuvvetliydi ki, bunu gerçekleştirdim. Onunla konuşurken birisinin odaya aniden girmesi durumunda ne yapabileceğimle ilgili soru sordum. Çünkü herkes benim histerik bir tip olduğumu düşünebilirdi. O da bana annemin odasına gidebileceğimi söylemişti.

"Annem, babamın ölümünün ardından çok hastalanmıştı ve babam bu süreç boyunca bana çok yardım etti. Bu yıllarda her şeyi günlüğüme yazdım. Adeta babam da benimle birlikte yazıyordu. Babam adeta cümleleri kuracağım sözcükleri kendi elleriyle veriyordu. Gerçekten de babam yanıbaşımıydı.

"Onunla öylesine bir olmuştuk ki, neyi nasıl söyleyeceğimi, yapacağımı veya

yazacağımı anında biliyordum. Bu güven duygusuna, o yanımda olduğunda ulaşıyordum. 12 veya 13 yaşlarımda, yazma ile ilgili tecrübeler yaparken, yazılarımın yeteneğimin de ötesinde olduğunu hissediyordum. Bunda hem babamın hem de benim gücüm etkili oluyordu. Onun yetenekleri bir şekilde benimkiyle birleşiyor ve bütünleşiyordu ve ben başlamış olan bir şeyi babamla daha da ileriye taşıyordum.

"Onunla doğrudan iletişimde olduğumda, cevaplar hemen zihnime gelirdi. Onun cümlesi benim sorumdan önce başlardı. Bu adeta, çok yakın iki arkadaşın ya da dostun birbirlerinin cümlelerini tamamlamaları gibi bir şeydi. Böylesine bir kaliteye sahipti ilişkimiz. "

Liseden sonra Diana eğitimine Duke ve Radcliff Üniversitelerinde devam etti. Artık 24 yaşında genç bir hanımdı.

Diana bana: "Yirmili yaşlarımda ortalarında babamın bana ergen yaşlarımda olduğu kadar yakın olmadığını hissettim" diye itiraf etti. "Ona bunu sorduğumda şöyle cevap verdi: "Yapacak başka işlerim vardı. Biraz uzaklara gitmem gerekiyor ve senin de kendi başına bir şeyler yapma vaktin geldi." Yani babam yine de çevremde bir yerlerde olacaktı ama eskisi kadar yakınımda olmayacaktı. Bu o kadar açık ve netti ki, beni biraz rahatsız etmişti. Bu şu anlama da geliyordu: "Artık her beş dakikada bir babana koşmaya ihtiyacın yok. Bazı şeyleri kendin de yapabilirsin."

Bir gün gördüğüm beyaz bir ipekböceği kozası, babamın bana ne demek istediğini

çok daha net anlattığında, epeyce ağladım. Sanki beyaz koza acı çekiyordu. Bunun nasıl bir his olduğunu şu an açıklamam çok zor. Engin ve derin kutsal bir aşkın merkezindeydim sanki. Öyle bir aşk ki, eğer o an durup değişmez isem, koza işini yapamaz bir halde, servis dışı kalacaktı. Babamın durduğu yerdeki kutsal sevgiyi hissettiğimde, tüm kızgınlıkların (benimle, eşimle ve annemle alâkalı) aslında ne kadar gereksiz şeyler olduklarını, bu âlemle öteki âlem arasındaki duvarın ne kadar ince olduğunu, ruhlarımızın aslında ne kadar büyük ve engin olduklarını anladım.

Tıpkı Diana gibi, büyük yazarların birçoğu, eserlerini meydana getirirken, kendilerinin dışında bulunan bir kaynaktan yardım aldıklarını söylemişlerdir. İngiliz şairlerinden John Keats de böyle birisidir. Öyle ki şiirlerinin adeta bir başka kişinin eseri olduğunu ifade etmiştir. Bingen'li Hildegard ise kendine Kutsal Hayaletin yardım ettiğini söyleyerek, şunları demiştir: "Yazdığım şeyleri bedenimin kulaklarıyla veya zihnimin düşünceleriyle değil, tümüyle ruhumla duyarak yazdım." Çocukluğunda melekleri gördüğünü söyleyen William Blake ise Kudüs isimli şiiri için: "Bu şiir adeta bana yazdırıldı. Yazarları ebediyettedir. Ben sadece sekreterliklerini yaptım" demiştir.

İşler zora girdiğinde, spiritüelliğin sunduğu rahatlatma ve rehberlik görevi işlevini yapmaya başlar. Kızım Haley, meleğiyle birlikte geçirdiği zamanın ona hem rehberlik hem de rahatlatma sağladığını ve böylece de çok sevildiğini hissettiğini söylüyor. Bunun, doğrudan, kişisel olarak ve de derinliğinin gerçekliği

hissedilerek alınan bir yardım olduğunu söyleyen bir başka kişi de Martin Luther King Jr. idi.

Montgomery otobüsü boykotunda King inanılmaz bir tepkiyle ve hattâ ölüm tehditleriyle karşı karşıya kalmıştı. Bunların hepsine cesaretle karşı koymuştu. Ama tüm bu kargaşanın ortasında içindeki sesin onu eğittiğinden bahis ederek şunları söylemişti: "Tanrının varlığını somut biçimde içimde duyuyorum son zamanlarda. Tehlikenin tam ortasında bile, içimde bana hâkim olan bir sükûnet var. Yalnızlık çektiğim günlerde, ürkütücü ve kâbus dolu gecelerde, içimden bir ses bana: "Hep seninle olacağım" diyor."

Bu derin kaynak veya pınar, King'de olduğu gibi, bir çocuğun yaşam çizgisinde ona en büyük desteği sağlayabilir. Bir gün kırklı yaşlarının ortalarında bulunan eski bir hanım dostumla bir telefon görüşmesi yapıyordum. Meg, iş hayatında başarılı bir insandır. Bana o günlerde ne üstünde çalıştığını sordu. Ben de ona çocukların gizli spiritüel dünyaları hakkında araştırmalar yaptığımı söyledim. Ona bu konuda birkaç örnek sundum. Arkadaşım birkaç saniye sessizleşti sonra şunları anlattı bana: "Beş yaşıma henüz basmıştım. Gigi adında bir arkadaşım vardı. Yatak odamda hep yatağımın ucuna otururdu. Onu gayet net hatırlıyorum. Tıpkı benim oyuncaklarımla ilgilendiğim gibi, o da benimle yakinen ve dostça ilgilenen bir ruhsal varlıktı. Onun tam anlamıyla gerçek olduğundan emindim çünkü onunla olan arkadaşlığım ve etkileşimim, benim oyuncaklarımla aramda olduğu gibi, kesinlikle hayali değildi. Bir çocuk olarak isminin

nereden geldiğini merak ediyordum, çünkü bu, ailemde veya çevremde duyduğum isimlerden farklıydı. Altıncı sınıfa geçip de, okulda Fransızca derslerine başladığımda Gigi isminin bir şekilde Fransız kökenli olabileceğini fark ettim. Onu oyuncaklarım gibi hiç görmedim. O odamda olduğunda varlığını kesin olarak hissediyordum. Aramızda çok özel bir bağ vardı. Birkaç yıl sonra hayatım değişti. Oldukça zor günlerden geçtim. Evde istismara uğruyordum ve kendimi dehşet derecede kötü hissediyordum. Bu karanlık günlerde Gigi benimle konuşuyor ve beni rahatlatıyordu. Oyuncaklarımla onlardan yardım veya korunma dilemek amacıyla hiç konuşmadım ama Gigi ile konuşabileceğimi ve onu dinleyebileceğimi ve böylece kendimi daha iyi hissedebileceğimi biliyordum. Gigi, bana hayatta kalmayı öğretti. Daha sonra Katolik eğitimi veren bir dil okuluna yazdırıldığımda, bize azizlerin hayatlarını anlattıklarında, Gigi'nin de böyle bir aziz olabileceğini hissettim.

"Kendimi güvende tutabilmem için hiç kimseye Gigi hakkında herhangi bir şey söylemem gerektiğini içsel olarak biliyordum. On yaşıma girdiğimde Gigi yavaş yavaş kendini çekmeye, eskisi gibi görünmemeye başladı."

Meg'e bu olayı hiç başkalarıyla o günden sonra paylaşıp paylaşmadığını sorduğumda, bana şunları söyledi: "İnan ki sen bu konuyu açana kadar hiç kimseye paylaşmak aklıma gelmemişti doğrusu."

Meg'in hikâyesi beni çok etkilemişti ve bunu nasıl olup da başkalarıyla paylaşmamış olduğuna şaşırıyordum açıkçası.

Ancak çalışmalarım ilerledikçe bu tarz yaşanmışlıkların aslında birer sır olarak saklandıklarına daha çok tanık olacaktım.

Büyük azizler, Fransızca isimler ve içsel rehberler, kendi içindeki pınarı keşfeden başka bir genç kızın hayatını akla getiriyor. Jeanne parlak bir ışık görmüştü ve dediğine göre ışığa dokunabiliyor, koklayabiliyor ve çeşitli azizlerin konuşmalarını dinleyebiliyordu. İlk karşılaşması babasının bahçesinde olmuştu. Jeanne bu durumu şöyle tarif etti: "Tanrı bana bir rehber olarak göründü. İlk başta çok korktum." Ama zaman içinde bu rehberliğe güvendi ve tam anlamıyla kendini ona teslim etti. 17 yaşına geldiğinde içindeki ses ona evinden çıkmasını, orduya katılmasını söyledi. Gerçekten de orduya yazıldı ve Fransız birliklerinin İngiltere'yi işgalinde görev aldı. Biz onu daha çok Jeanne d'Arc olarak biliyoruz.

Bu içsel sese bazen Gigi' denilir, o bazen bir meleğin yüzüdür, bazen de bir hayvan olarak görünebilir. Tıpkı yunus balığı Kiwa veya Adam gibi. Bazen de gözle görünen açık bir elçi yoktur. Bunun yerine doğrudan bilme, yani sezgi ve ilhamlar vardır. Bir kez daha söylemek gerekirse, en önemli hedef gelenin ismi değil, içgörü ve ilhamın kaynağıdır. Spiritüel dünya çok geniş, engin ve gizemlidir. Bu nedenle de içgörülerin kalitesini gözetmek bizler için daha da önem kazanmaktadır. Bunu da hayatlarımızı nasıl olumlu ve doğru biçimde etkilediğine bakarak anlayabiliriz.

Gelecek Ay: Konumuza "Derin Düşünen Gözler" başlığıyla devam edeceğiz.

Boyutluluk - 1

Medyum: Lee Carroll,

24.11.2018 Perth. Avustralya

Ses Kaydından Çözümleme ve Çeviri: Necati Tarıman

Selâmlar sevgili dostlar, ben Manyetik Hizmet'ten Kryon. Pek çok insan aynı sualleri soruyor. Bu enerjinin değiştiği bir zamandır ve enerji değiştikçe gerçekliğin kendisi sorgulanmaya başlıyor. Tüm hayatları boyunca belli şekilde yaşamış olan insanlar kendilerine bakıyor ve farklı hissin ne olduğunu anlamaya çalışıyorlar.

Bundan önce birçok kez değişim, yeni bilinç ve gezegende değişimi kimin gerçekleştireceği hakkında konuştuk. Farkı yaratacak olan insanlar, şu anda bu sözleri dinliyorlar. Hiç beklenmeyen bir değişim gelmek üzere. Korkutucu olmayabilir ama en azından beklenmeyen bir değişimden söz ediyoruz. Bu husus hakkında bundan önce hiç bu şekilde konuşmamıştık. Boyutsal değişimden söz ediyoruz. Bu konuyu anlayabilmeniz için en baştan başlamam gerekiyor.

Boyutlarla ilgili olarak konuşacağım. Bu konunun pek o kadar ruhsal olmadı-

ğını öne sürebilirsiniz ama durumun ne olduğu daha sonra daha iyi görülecektir. Eğer tek boyutlu bir varlık olsaydınız, çizgi olarak, yalnız uzunluğu olan bir varlık olarak yaşardınız. Genişlikten ve yükseklikten haberiniz olmazdı ve sadece uzunluğu algılayabilirdiniz. Eğer tek boyutlu değil de, iki boyutlu bir varlık olsaydınız, yüksekliği değil ama uzunluğu ve genişliği algılayan bir varlık olurdu- nuz. Bu durumda biri sizinle konuşurken yukarı ve aşağı kavramlarını kullansa, algılama tablonuzda böyle bir şey olmadığı için hiç anlayamaz ve belki de gülerdiniz.

Üç boyutlu bir varlık olmanız durumunda ise iki boyutlu bir zemin (meselâ bir tabaka kâğıt) üzerinde olmak yerine aniden bir küre veya küp üzerinde olur- dunuz. Böylece üç ayrı istikamette (en, boy ve yükseklik) hareket edebilir ve daha özgür olurdu- nuz. Şimdi bu üç boyut- ta bir boyut daha (zaman) eklerseniz, işler daha da ezoterik (içrek) hâle gelir. Dördüncü boyut sayesinde zaman

kavramı işin içine girince, zamanı ölçebilir ve neyi, ne zaman yapmanız gerektiğini bilirsiniz. İşte sizler bugün itibarıyla bu noktadasınız ama işin kötü tarafı ise bu noktada sıkışıp kalmış durumdasınız.

İnsanlar dört boyut içine doğarlar ve dolayısıyla onlar için bu hayatın doğal akışıdır. Bununla birlikte, bazı insanlar daha yüksek boyutun veya çok boyutluluğun ne olduğunu sorabiliyorlar. Buradaki sorun buraya aklınızla, entelektüel olarak gidemiyor olmanızdır. Bunu yapabileceğinizi düşünüyor olabilirsiniz ama nasıl tek boyutlu bir varlık bir küreyi hayal edemezse, sizler de beş, altı, yedi veya sekizinci boyutu hayal edemezsiniz çünkü bunun ne olduğu konusunda en ufak bir fikriniz bile yoktur.

Şimdi belki de Tanrı'nın kaç boyutta olduğunu merak ediyorsunuzdur. Tanrı tüm boyutlardadır. Bilim insanları 20 yılı aşkın bir süreden beri etrafınızdaki belli bazı şeylerin çok boyutlu olduğunu biliyorlar. Atomun yapısı üzerinde incelemeler yapılırken tek bir atomda bile birçok boyut olduğunun farkına vardılar. Bunun anlamı atomun yapısının çok boyutlu olduğudur. Bu çerçevede 11 veya 12 boyut belirlenebildi. Ama aslında bunun anlamı gezegendeki her bir atomda sonsuz sayıda boyut olduğudur. Sizler neden yapıldınız? Sizler çok boyutlu atomlardan oluşuyorsunuz. Tanrı ise her bir atomdaki tüm boyutların her birisinin içinde yer almaktadır.

Boyutsal farkındalığı belirleyen nedir? Daha yüksek boyutta olmak ne anlama

gelir? Sizler doğrusallık kavramından kaçamazsınız. İnsanlar doğrusaldır ama çok boyutlu şeyler doğrusal değildir. Size bunu göstermek için basit bir yol seçeceğim. Bir ipin yahut ipliğin uzunluğu ne kadardır? İpi veya ipliği ölçerek bu sorunun cevabını bulabilirsiniz.

Doğrusallık kavramının temelinde, yaşam dâhil olmak üzere, her şeyin bir başlangıcının ve sonunun olması yatmaktadır. Doğrusallığın olmazsa olmaz sonucu budur ve siz şimdi bunun gerçek olduğunu söylerseniz, ben de size bunun doğru olmadığını söylemek zorunda kalırım. Bunun yerine söylemem gereken şey dört boyutta bunun (her şeyin bir başının ve sonunun olması) sizin gerçekliğiniz olduğudur. Sizin gerçekliğinizde her şeyin başı ve sonu olmalıdır.

Şimdi biraz da ruhunuzla ilgili sorular soralım. Dünyada yaşayan insanlar arasında genel olarak tek Tanrı, tüm insanların ruhu olduğu ve ruhun insanın ölümünden sonra bir şekilde devam ettiği ile ilgili bir fikir birliği olması ilginç bir durum değil mi? Böylece ruhun dört boyutun dışında olduğu zımnen de olsa kabul edilmiş olmaktadır. Ruh ebedi gibi görünmektedir ama hiç kimse insanın Dünyaya gelmesinden önce ne olduğunu sorgulamamaktadır.

Ruhunuz kaç yaşındadır? Eğer doğrusal bir dünyada yaşıyorsanız, onun da bir başı ve sonu olmalıdır. Şimdi isterseniz yeniden iplik veya ip parçasına geri dönelim ve ipliğin iki ucunu birleştirerek bir ilmek veya bir daire haline getirelim.

Şimdi bu iplik parçasının uzunluğu ne kadardır? İplik daire halinde olduğu için uzunluğunu ölçemezsiniz. Aslında ölçebilirsiniz ama uzunluğu sonsuz olarak nitelendirmeniz gerekir. Eğer bunu ruhunuz dâhil olmak üzere başka şeylere de tatbik ederseniz, eğilip bükülme ile beraber aklınız karışmaya başlar. Bununla birlikte, işler bu şekilde yürümektedir. Ruhunuz ebedidir.

Bedeninizin içinde olan ruhunuz her zaman var olmuş olan ve her zaman var olacak olan atomik yapının parçasıdır (ezeli ve ebedi). Buna rağmen çok tuhaf bir durum olduğu için siz olayı bu şekilde görmekte çok zorlanırsınız. Ruhunuz bedeninin içinde mi yoksa dışında mı? Büyüklüğü ne kadar? Bunlar doğrusal sorulardır ve çok boyutlu durumda doğrusal cevap yoktur.

Sizin hoşunuza gidebilecek veya gitmeyebileceğiniz başka bir örnek vermek istiyorum. Diyelim ki, istediğiniz zaman makasla kesebileceğiniz esnek maddeden yapılmış bir bant var. Şimdi bu bant üzerinde bir karıncanın yürüdüğünü farz edelim. Karınca bantın iç veya dış kısmında yürüyor olabilir ve ona sorduğunuzda dış tarafında veya iç tarafında yürüdüğünü söyler. Her halükârda karınca aynı anda hem dış tarafta, hem de iç tarafta yürüyor olamaz. Şimdi bu bantı makasla kesin ve daha sonra büküp iki ucu yeniden birleştirin. Buna "Mobius Şeridi" denmektedir ve bunun üzerinde yürüyünce karınca aynı anda hem dış tarafta, hem iç tarafta olmaktadır. Çok boyutluluk durumunun anlaşılmasının

ne kadar zor olduğunu anlatmanın en basit yolu belki de budur.

Size şimdi ikinci adımı söyleyeceğim. Sizin hangi boyutta olduğunuzu belirleyen şey nedir? Hiç bu soruyu sormak aklınıza gelmiş miydi? Atomik yapınız çok boyutlu olduğuna göre sizi bilgilendiren nedir? Dünyada en fazla bilinen peygamberlerden birisi Sevgi Üstadıdır. 2000 yıl önce dünyada yaşayan Sevgi Üstadı farklıydı çünkü çok boyutluydu. Dolaşırken hasta insanlarla karşılaştığında onlara dokunup şifa verir ve iyileştirirdi. Hayvanların onu takip ettikleri ve ayaklarının altında çimenlerin büyüdüğü anlatılırdı. Fizik üzerinde kontrol sahibi olduğu birçok ayrı kişi tarafından anlatılmış ve kayıtlara geçmişti. Yoktan var edebilir ve bir şeyi başka bir şeye dönüştürebilirdi. Onunla karşılaşan dört boyutlu insanların çoğunun normal reaksiyonu korku oluyordu. Onlar için bu sihirdi ve işin sonunda nereye vardığını biliyorsunuz.

Belki de üzerinde pek fazla durmadığımız şifa olayı sizi daha fazla ilgilendirmektedir. Dünyada yaşayan başka canlılar da varlıklarını farklı boyutlarda sürdürüyor olabilir mi? Bu tuhaf bir soru olabilir ama böyle durumlar gerçekten de söz konusudur. Bir virüs de canlıdır. Peki, bir virüsün boyut algısı ne olabilir? Evet, virüs aslında üç boyutlu bir varlıktır ve zaman nosyonu yoktur. Bu açıdan bakıldığında virüsü aptal olarak nitelendirmek doğru olacaktır. Virüs içinde girdiği canlıyı enfekte eder ama bu çerçevede belli bir süre sonra o canlının ölümüne

neden olduğunda aynı zamanda kendi ölümüne de yol açacağını hiç bilemez.

Çok boyutlu bir insan çıkıp, bir hastalıktan muzdarip olan bir insanda dört boyutun üstünde bir etki yarattığında, anılan hastalık artık o insanda varlığını sürdüremez hâle gelir. Pek çok insan belirli nedenlerle bir anlığına bile olsa dört boyutlu örüntünün dışına çıkıp öfori (vecd, huşu) halindeyken veya korkunun pençesinde kıvrılırken dört boyutun ötesine geçtiğinde, tüm beden zamanın geçerli olmadığı çok boyutluluk durumuna geçer ve hastalık çok boyutlu yerde varlığını sürdüremediği için parçalanır. Sevgili dostlar, insanlığın dört boyutun ötesine geçebildiği bir dönem gelecektir ve o zaman üç boyutlu bir varlık olduğu için hastalık olmayacaktır.

Dört boyutu da, ötesini de belirleyen bilinçtir. İnsanlarda boyutluluğu motive eden, boyutlara hükmeden bilinçtir. Daha önce pek çok kez şefkatli bir insan olmaya başladığımızda, Tanrı'nın sevgisinin derinliğini anlamaya başladığımızda dört boyutun ötesine geçmeye başlayacağımızı söyledim. Dört boyutun ötesine geçtiğinizde artık boyutları saymak mümkün değildir. O durumda sebebini bilmeseniz de değiştiğinizi hissedersiniz. Sonuç olarak yaşlanmanız durur veya çok yavaşlar çünkü zaman boyutu artık farklıdır.

Dördüncü boyutun (zaman) değişken olduğunu hangi bilim insanı söylemişti? Bunu Einstein söylemişti. Zamanın olmadığı veya farklı olduğu bir boyuta

geçtiğinizde ne olur? Bedeniniz artık yaşlanmaz. Hazreti İbrahim hem Tanrı'yla hem de birçok meleklerle konuşuyordu, onlardan talimatlar alıyordu ve 900 yıl yaşadı. Buna duyan insanlar İncil'de bir yazım hatası olduğuna hükmedebilirler. Hayır, yazım hatası filan yok. Hazreti İbrahim yaptıklarını yapabilmek ve olduğu kişi olabilmek için çok boyutlu olmalıydı.

Başlangıçta durum farklıydı. İçinizdeki boyutları değiştiren sizin bilincinizdir. Sevgi Üstadı bilinci çok yüksek düzeyde olan çok boyutlu bir insandı ve fiziği bile kontrol edebiliyordu. İşte şefkat bunlara kadirdir. Daha önce hiç söylemediğim bir şeyi söylemek istiyorum. Şu anda bu gezegende çok özel yerlerde yüksek bilinç sayesinde elleriyle yoktan var edebilen insanlar yaşamaktadır. Bazı insanlar yerçekimine meydan okuyarak havada durabiliyorlar. Bu nasıl mümkün olabiliyor ve bu insanlar bunu nasıl yapabiliyorlar? Burada mesele içinde olduğunuz bilinç algısıdır.

İnsan tabiatı çok güzel bir paradigma yönünde gitmektedir ama bu iş başlangıç aşamasının başlangıcındadır. Daha sonraki evrede ortaya çıkacak olan sonsuz sevgi ve sonsuz şefkat yaşlanmayı yavaşlatacağı için siz zaman konusunda endişelenmek zorunda kalmayacaksınız. Boyut algınız yükseldikçe ruha olan yakınlığınız o kadar artacak, o kadar daha uzun yaşayacak ve hastalıklara o kadar az duçar olacaksınız ki. İnsanlar size baktıklarında denge ve sevgi görecekler.

Yeni insan budur. Başka boyutlara gittiğinizin farkında olun. Bu bağlamda beş veya altı şekilde sayılardan söz etmeyeceğim çünkü dört boyutun ötesine geçildiğinde doğrusallık biter. O zaman "Bu ipliğin boyu ne kadar?" veya "Bu şeyin büyüklüğü nedir?" gibi sorular sormaktan vazgeçersiniz. Eğer Tanrı'nın bir parçasıysanız, ne kadar büyük olursunuz? Ruhunuz Tanrı kadar büyüktür. Evrende sizi bilen başka varlıkların olduğunu biliyor muydunuz? Ne kadar büyük olduğunuzu bilerseniz, bu havsalanıza sığmayacağı için darmadağın olurdunuz. Asıl mesele bedeninin ne kadar büyük

olduğu değil, ebedi olan bilincin ne kadar büyük olduğudur.

30 yıldan beri gezegendeyim. Şimdiye kadar yaptığım tüm celselerde belirli mesajlar verdim. Eğer biri size muhteşem olduğunuzu söyleyemiyorsa veya muhteşemden daha aşağı bir niteleme yapıyorsa veya birisi size günahkâr olarak doğduğunuzu söylüyorsa, ona asla inanmayın ve sözlerine önem vermeyin. Çünkü Tanrı'nın gözünde siz öyle değilsiniz. Bunları bilmeniz gerekiyor. Bu konuya akşamki celsede devam edeceğim. Ve öyledir.

Boyutluluk - 2

Medyum: Lee Carroll,

24.11.2018 Perth. Avustralya

Ses Kaydından Çözümleme ve Çeviri: Necati Tarıman

Selâmlar sevgili dostlar, ben Manyetik Hizmetten Kryon. Partnerim benim sizlere onun daha önce duymadığı ve sizlerin bilmeyi hak ettiğiniz şeyleri ve kavramları söyleyebilmem için her zamanki gibi kenara çekiliyor. Bu celse sabah yapılan celsenin bir devamı olacaktır. Boyutlarla ilgili tartışmayı sürdürmek istiyoruz. Bu kez biraz daha ayrıntılara girecek ve bazı bilgiler vereceğiz.

Bazılarınız dört boyutlu insanlar olarak çok boyutlu bir dünyada yaşadıklarını anlamış olabilirler. Bu sabah konuşurken atomik yapının çok boyutlu olmasına rağmen insanın boyutlarla ilgili algısının dört boyutla sınırlı olduğunu tespit etmiştik. Bu çerçevede tarih boyunca ve hattâ içinde olduğunuz bu dönemde bile, çok boyutlu algıya sahip olan insanların yaşadığını da belirtmiştik.

Bu bağlamda boyutsal algıya hükmedenin bilinç olduğunu, bilincin bunu kontrol ettiğini de söylemiştik. İnsanın bilinci ne kadar yüksek olursa, boyut bakımından farkındalık o kadar fazla olacaktır. Böylece insanın neden bu kadar uzun süre, bu kadar düşük insan tabiatı katsayısına sahip olduğu, insanlığın neden geçmişte biriktirdiği hikmeti ve irfanı hatırlamadığı ve savaşmaya devam ettiği açıklanabilmektedir. Bunun nedeni, insanın etrafınızda bulunan bu kadar çok boyut arasında, sadece dört boyut içine sıkışıp kalmış olmasıdır.

Bilmeniz gereken ve hattâ söylendiğinde tanıyabileceğiniz bazı şeyler var. İsterseniz Gaia ile başlayalım. Yeryüzünün kendisinin boyut açısından sizlere göre daha fazla farkındalığa sahip olması mümkün müdür? Bu mümkündür ve durum zaten böyledir de. Çevrenizde çok boyutlu enerjiler var ve bunlardan birisi de benim favorim, hem de çok boyutlu olan, manyetik güçtür. Bilim bunu görebiliyor, ölçebiliyor, ne olduğunu ve hattâ neden oluştuğunu biliyor ama bir türlü anlayamıyor. Zaten eğer anlayabilseydiniz, sonsuza kadar bedava elektrik enerjisi üretebilirdiniz.

Yerçekimi çok boyutludur ve kütle ile yoğunluğun bileşimidir. Siz bunu görebiliyorsunuz, ölçebiliyorsunuz ve hattâ bununla ilgili kuralları bile belirlediniz. Aranızda kaç kişi kütle ve yoğunluğu değiştirme çabasına girdi? Hemen hemen hiç kimse buna teşebbüs etmedi. Siz yerçekimini ölçüyor ve statik olduğunu söylüyorsunuz ama değiştirilebilir olduğunu anlayamıyorsunuz. Aslında yerçekimini dizayn edebilirsiniz ve bunu yakında keşfedeceksiniz. Yüksek bilinç sayesinde gelecekte çok boyutluluk vasıtasıyla birçok keşif olacaktır.

Işık da çok boyutludur. İsterseniz bir fizikçiye ışığın aynı anda iki ayrı yerde olup olamayacağını sorun. Cevaben bunun mümkün olduğunu söyleyecektir. Dünya çok çeşitli boyutsal şeyler üretmektedir ama bunlar sizin algı alanınızın dışında kalmaktadır. Yoksa kalmayabilir mi?

Bundan önce birçok kez sözünü ettiğimiz gibi, Dünyada bazı yerlerde boyutsallık tuhaf özellikler göstermektedir ve bu yüzden çevrenizde olan her şeyde bazı tuhafıklar ortaya çıkmaktadır. İnsanlar bunu algılayabilmektedir. Bu durum Gaia ağının, bilinç ağının ve manyetik ağın birbirleri ile tuhaf şekilde çakıştığı yerlerde âletlerle de algılanabilir. Böyle bir durumda çok boyutlu bir 'yama' yaratılmaktadır ve bu bölge Dünyanın diğer bölgelerine göre farklılıklar arz etmektedir.

Bu alanların nerelerde olduğunu söylemiştik ve zaten bu yerler çok meşhurdur. Bunlardan birisi Bermuda Şeytan Üçgeni, diğeri ise İrlanda olmaktadır. Yüzlerce yıldan beri İrlanda'nın perileri ve küçük insanları ile tanınıyor olması size de tuhaf gelmiyor mu? Hattâ orada hükümet bile bunu kabul etmektedir, çünkü bunlar sık sık görülmekte ve kayda geçirilmektedir. Bunun sadece mitoloji veya gelenek olması mümkün değildir. Çünkü çok sayıda insan bunları görmüş ve onlarla konuşmuştur. İrlanda'da ağlar çakışmaktadır ve bu da çok boyutlu bir etki yaratmaktadır. Hattâ yapılacak bir keşif sayesinde İrlanda'da bitkilerin daha iyi ve çabuk büyümesinin sağlanacağını da anlatmıştık. Şu anda bile bununla ilgili deneyler yapılmaktadır.

Dünya sizinkine göre çok daha büyük olan çok boyutluluk yaratmaktadır. Bir

ağaç kucaklayıcısına Gaia'nın ona neler söylediğini sorun. Toprak ile binlerce yıldan beri çok sıkı bağlantı içinde olan bir yerli halk mensubuna, toprağın onlarla nasıl iletişim kurduğunu sorun. Dört boyutta onların size vereceği cevabı ne anlayabilirsiniz, ne de bu cevabı beklersiniz.

Gaia'nın kendisi çok boyutludur. Ancak, bilinç sizi şimdiye dek hep dört boyut içinde tutmuştur. Çok boyutlu durum doğrusal olmadığı için 4 sayısından sonra 5 sayısı gelmez. Sayma eylemi doğrusal bir işlemdir. Çok az bile olsa dört boyut dışına çıkabildiğinizde, bir sonraki boyuta bir sayı zafede edemezsiniz. Bunu bazılarınız anlayabiliyor, bazılarınız anlayamıyor.

Şimdi başka bir noktaya değinmek istiyorum. Partnerim yarın Tasmanya'ya gidiyor. Cradle Mountain'da onun bazı şeyleri görmesine izin vermiştik. Yeşilin aynen İrlanda'da olduğu gibi parladığı çok sık bir yağmur ormanında dolaşıyordu. Gaia'nın hükmettiği, Gaia'nın serbest bırakıldığı böyle sihirli yerlerde her zaman görülecek şeyler vardır. Birçok insan bunları görmüştür. Partnerim Deborah da görüyor. Pratik nedenlerden dolayı bunları Partnerimden saklamıştık ve böylece izah edemeyeceği şeylerle uğraşmak zorunda kalmasını önlemek istemiştik.

Partnerim Tasmanya'da bir şey gördü. Yalnız başınaydı ve ormandan çıkması istenmişti ama göz ucu ile bazı hareketler ve ışıklar gördüğü için kalmak istiyordu. Işıkların olduğu yöne her bakışında sanki bir şeyler gülüp kenara çekiliyor gibi bir görüntü ortaya çıkıyordu. Bunların canlı olduğunu biliyordu. Bazıları bunların Gaia tarafından orada olmalarına izin verilmiş

olan çok boyutlu orman divaları olduğunu söyleyecektir. Gaia'nın zekâsı vardır ve sizin ortağınızdır. Arasına Gaia kendisini gösterir ve orada olduğunu söyler. Partnerim bu yüzden oraya gidiyor. Orası partnerimle konuştu, gezegende onunla böyle konuşan pek fazla yer yoktur. Gaia'nın kendisi çok boyutlu bir güçtür.

Daha önce hiç sözünü etmediğim bir şey hakkında konuşmak istiyorum. Çok boyutlu durum ne zaman dört boyuta dönüşür? İnsanlar doğduktan sonra bu durum gerçekleşir. Dört boyutun ötesindeki çok boyutlu durumu algılamak için zekâyâ ve akla gerek var mıdır? Aslında bunlar olmazsa daha iyi olur çünkü o zaman iş daha çabuk ve kolay olur.

Entelektüel bir insan hep aklını kullanmak istediği için olayı engeller çünkü mantıklı bir izahat bulamaz ve bu baskı yüzünden başkaları tarafından görülebilen bazı şeyleri göremeyebilir. Entelektüel bir insan kendisini istediği kadar yüksek düzeyde düşünebileceğine inandırmıştır oysa insanın düşünme yeteneğinin, kırılması neredeyse imkânsız olan, tavanı vardır. Bu yüzden entelektüel bir insan çok boyutlu duruma geçebilecek son insanlardan olur çünkü dört boyutlu önyargılar içinde kalarak açıklama ister.

Bir bebek doğduktan sonraki ilk altı ay boyunca çok boyutlu görüşe sahiptir. Bir bebeğin anne ve babasının bilincini benimsemesi ortalama olarak altı ay sürer. Bebeklerin hücreleri çevrede olup biten her şeyi kaydeder ve ilk altı ay boyunca hücrelerin kapıları ve pencereleri sonuna kadar açıktır. Şimdi annelere soruyorum. Bebeğinizi kaç kez sizin hiçbir şey göremediğiniz bir köşeye dikkatle

bakarken yakaladınız? Anne veya baba aslında bebeklere ilginç gelebilecek parlayan veya ses çıkaran bir oyuncak almıştır ama bebek hiç ilgilenmez çünkü aslında hiçbir şey görülmezen tavana dikkatle bakmaktadır. Bebek çok boyutlu şeylerin farkındadır çünkü bilinç onu henüz dört boyut içine sıkıştırma fırsatını bulamamıştır.

Daha fazlası da var. Eğer hayvanlar âlemine bakarsanız, bazı hayvanların sizin çok boyutlu Merkabah'ınızı görebildiğini anlarsınız. Herhangi bir insan bir hayvana yaklaştığında, bazen hayvan sanki eski bir dost gibi o insanın yanına gelmesine izin verir. Oysa başka bir insan ona yaklaştığında, aynı hayvan hoşnutsuzluğunu açıkça belli eder. Neden bazı insanlar kabul edilirken diğerlerine dişler ve tırnaklar gösterilmektedir?

Küçük veya büyük olsun, bazı hayvanlar insanın her zaman yanında taşıdığı örüntünün, çok boyutlu aracı olan, çok boyutlu Merkabahının farkındadır. Merkabah(*) sekiz metre genişliğindedir ve başka insanlar tarafından bile hissedilebilir. Hiç yalnız başınıza bir sinemaya gidip herhangi birinin yanındaki boş koltuğa oturduktan kısa süre sonra, ne olduğunu tam olarak bilemeseniz de, bir çeşit dengesizlik veya rahatsızlık hissettiğiniz için yerinizi değiştirdiğiniz oldu mu? Bu bir örnektir.

Bunun görülüp görülmediği veya sadece hissedilip hissedilmediği şimdilik cevaplandırılmayan çok boyutlu bir soru işaretidir. Bununla birlikte, hayvanların şefkatli insanların örüntüsünün farkında olduğunu söyleyebiliriz. Bazılarınız hayvanların bilinci ile işbirliği yapabilen ve hayvan

fısıldayıcısı olarak anılan insanların varlığından haberdarsınız. Hayvanlar böyle insanların ayaklarına kadar gelirler, çünkü onların özel olduklarını bilirler. Söylemek istediğim husus hayvanların daha fazla boyut görebildikleridir. Belki de artık insanların da daha fazla boyutu görmesinin zamanı gelmiştir.

Bu gezegende var olan boyutların bazıları tarafından görülüp, bazıları tarafından görülmemesi hakkında söyleyebileceğim başka şeyler de var. Ancak, bu durum değişecektir çünkü bilincinizin hayatınıza rehberlik edeceğini anlamaya başlayacaksınız. Bu süre içinde çok boyutlu şekillere baktığınızda bunun farkında bile olmayabilirsiniz. Bazı çok boyutlu şeyleri deneyimiyor olmanıza rağmen bunun farkında bile olmayabilirsiniz ama yine de bir şekilde kendinizi rahatlamış hissedersiniz. Belki de eskisi gibi yaşanmadığınızı veya kendinizi daha sağlıklı hissettiğinizi fark edersiniz.

Bir noktadan itibaren çok boyutlu engeli aşmaya başlayacaksınız. Entelektüel bir insanın bu bakımdan sıkıntıları olacaktır ama şefkatli olan ve fazla soru sormayan bir insanın sıkıntısı olmayacak veya en azından daha az olacaktır. Tanrı söz konusu olduğunda, Tanrı'nın aynı anda her yerde olması ile veya milyarlarca insanı aynı anda dinliyor ve onlara aynı anda cevap veriyor olması, sizin açımızdan hiç problem teşkil etmiyor. Çünkü Tanrı çok boyutludur. Ancak aynı durumu kendinize uygulamaya kalktığınızda sıkıntılar ortaya çıkıyor, çünkü siz dört boyutta yaşıyorsunuz.

Bu durumu ruhunuza kadar götürebilirsiniz. Ruhunuz evren kadar büyüktür,

ismi ışıkla terennüm edilir ve bu şarkı duyabilenler tarafından dinlenir. Sizler geçici bir süre ile ismi olan bir bedenle bu Dünyadasınız ama siz aslında bu değilsiniz. Artık gerçek sizle, özünüzle daha yakın bir ilişki kurmaya başladınız. Bu yüksek benliğinizdir ve o da, eli hep size doğru uzatılmış olan çok boyutlu ruhunuzdur.

Size bundan önce birçok kez inanç kutunuzun çok kısıtlı olduğunu ve çoğunuzun bu sınırları aşmaktan kaçındığınızı, çünkü bunu size inançlarınızı öğreten, nasıl düşüneceğinizi gösteren insanlara ihanet gibi algıladığınızı söyledik. Aranızdan kaçınız yalnız başına bir yerde otururken ölümden sonra varlığınızın devam edeceğini söylediniz? Bu aslında apaçıktır çünkü ruhunuz size bunu söylemektedir.

Bu gezegene geldikten sonra mağduriyet bilincini benimsemek için ne kadar zaman gerekiyor? Bu olduğunda, günahkâr olarak doğduğunuza ve yanlış yapmanız halinde belki de sonsuza kadar cezalandırılacağınıza inanıyor olursunuz. Bu düşünce ve inanç, sevgisi bu kadar derin ve geniş olan bir Tanrı ile bağdaşır mı? Bazıları kendilerine böyle söylendiği için buna inanırlar ama içten içe bunun pek anlamlı olmadığını da bilirler.

Dünyada her şey değişmeye başladı. Siz Tanrı'nın çocuğusunuz ve Tanrı sizi hayal edemeyeceğiniz kadar çok sever. Sizler hiçbir şeyi yanlış yapmıyorsunuz ve bu nedenle de ceza yoktur. Sizler karanlıkla savaşıyor ve ışık yaratıyorsunuz. Işık kazanmaya ve karanlık kaybetmeye başladı. Sizler kendi inançlarınız ve korkularınız dışında hiçbir şeyin kurbanı değilsiniz. Siz kahramansınız.

Işık açıldığı için insan çok boyutlu hâle gelmeye başladı ve bu yüzden bilinç değişiyor. Pek çok insan, insanların çoğu saatlerce böyle bir odada oturup konuşulanları ve anlatılanları dinlemeyecektir ama onlar bile, hiç farkında olmadan ucundan değişmeye başladılar. Çok boyutluluk hiç görmediğiniz ve hayal bile edemediğiniz sistemleri yaratacaktır. Az da olsa çok boyutlu duruma geçip hafiften dört boyutun dışına çıkmaya başladığımızda, hükümetler bağlamında, sağlık ile ve temiz çevreyle ilgili yenilikler ve ilerlemeler yapacak hikmete sahip olacaksınız. Her şeyi tetikleyecek olan yüksek bilinçtir. Yeni bilince hoş geldiniz.

Sevgili dostlar, bu işler olacaktır ama yavaş olacaktır, tedricen olacaktır. Belki de bunalımın ve sıkıntılardan yükünü taşımak zorunda kalan insanlar için çok yavaş olacaktır ama herkesin zamanının olduğunu söylüyorum. Zaman içinde herkes olaya iştirak edecektir. Açığa çıkarılması gereken dürüstlük sorunları var ama ışık karanlık yerleri aydınlatmaya başlayınca farkında bile olmadığınız şeyler açığa çıkacaktır.

İnsanlık artık ışık istiyor ama düşük bilinç döneminde bu her zaman böyle değildi. Artık bir köşe dönülüyor ve sizler bunu görebiliyorsunuz. Anahtar unsur yaşlı ruhlardır. Yaşlı ruhun sezgisel bilgisine göre değişim gerçekleştirilecektir çünkü sizde geçmişin hikmeti var ve bunların hepsini zaten daha önce de görmüştünüz.

Ve öyledir.

(*) Merkabah: Ruhsal ışık beden

